Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Compendium iuris canonici

[Straßburg], 9. Feb. 1499

V

urn:nbn:de:bsz:31-315971

Visual Library

Timor eſt etiā naturalis: quē ⁊ xp̄s habu it. vij. q. j. c. vltimo.
Timor mundanus eſt quando timore tē poralium peccatur. xj. q. iij. Quiſq̄s. Au guſtinus ad Caſalanū.
Timor humane poteſtatis eſt ꝓpter repel lere iniuſticiā. xxiij. q. v. Nō fruſtra. Au.

Timpanum ſcat tpalia. Vn̄ ps̄. loquit laicis Sumite pſalmū. id eſt ſpualia. ⁊ date. ſ. eis timpanum. id eſt temporalia. ſ. vobiſ ſpiritualia miniſtrātib. xij. q. j. Eccleſia ſticas. §. Quia ergo.

Tolerantur aliqua contra cō mune ius aliquā do ꝓpter cauſas. s̄. Rigor canonis.
Tolerant multa per patientiā: que ſi de ducta fuerint in iudiciū: exigēte iuſticia nō debeant tolerari. Extra de p̄ben. ca. Cum iam dudū. Ideo nō intelligit di ſpenſatū. Gloſa. ibidem.
Tolerantia eccleſie non excuſat qd̄ de ſe illicitum eſt. di. iiij. Deniq̄. Et gloſa ibi dem. s̄. verbi. Venia. Unde in hmōi nō intelligitur diſpenſatum. extra de p̄bē. cap̄. Cum iam dudū.
Tolerandi ſunt mali nec etiam corpora liter ab eis recedendū ſemp: ſed ſpūalit: et hoc pro pace ſeruanda. xxiij. q. iij. To lerandi. Aug⁹. de verbis dn̄i.
Tolerant mali. Nā vt dicit Aug⁹. omē. de pnia. Multi corrigunt vt petr⁹. mul ti tolerant vt iudas. multi neſciunt do nec veniat dominus qui illuminabit ab ſcondita tenebrarum. ij. q. j. Multi.

Tonderi nullus debet niſi legiti me ſit etatis ⁊ ſpōtanee voluntatis. extra de regularib. c. Null⁹
Tonſura clericorum ſignificat cōtemptum temporaliū. xij. q. ij. Duo. Jeronym⁹ ad quendam leuitam.
Tonſura p̄ma qd̄ ſit. s̄. Abbas pōt.
Tōſurā quō p̄t abbas ꝯferre. s̄. Abbas p̄t

tormentis vtrū reus examinari poſſit. s̄. Cōfeſſio rei non debet.

Torneamenta ſunt ꝓhibita Et ſi quis ibi morit vel vulnerat vn̄ et moriat: careat eccl̄iaſtica ſepult̄a. extra de torne. c. felicis memorie. Si q̄s tn̄ ibi fuerit nō cā lude di: ſʒ alia rōnabili: ⁊ morit penitens ⁊ ſa cramētis ꝓuiſus: non ei negat ſepultura eo. c. Ad audiētiā. s̄. Sepultura ꝓhibet

Totum nō viciat p̄te viciata. Ex tra de ꝯſe. c. Ad hec.

tractus tp̄is qd̄ ꝯfert. s̄. Temporis tractu.

tranſactio ſupra. Pactio.

Tranſlatio pōtificū ⁊ mutatio ſediū ꝑtinet ad pa pā dūtaxat. extra de trāſla. c. Cū ex illo. cap̄. Inter corporalia.

Treuga eſt ſecuritas p̄ſtita rebus ⁊ pſonis diſcordia nōdū finita. xxiiij. q. vlt. Illi.
Treugis gaudet p̄bri ⁊ mōachi. conuerſi viatores. agricole. ⁊ aialia arātia vl' ſemi na ad agrū portātia. extra de treugis. c. Innouamus.

Tribulatio pn̄s ſpē dat eterni gaudij. vij. q. j. ſci ſcitaris. Itē facit petm̄ deſerere. xxiij. q. iiij. Diſplicet. Aug⁹. donato p̄bro. Itē facit ad bonū feſtinare. c. c. Qn̄. Auguſti nus ſuper Johannē.

Trinitatis pſone tres ſūt vni⁹ eſſentie. eiuſdē ſube lʒ ſingul' q̄dā ſingularit attribuāt. de cō ſe. di. iij. Oēs quos. Aug⁹. li. de trini.
Trinitatis opa ſūt indiuiſa q̄uis attribu ant q̄dā ſingul. Idē. vbi. s̄.

Triſtari nemo dʒ ꝑ ſua vl' alioruʒ morte. xiij. q. ij. Q̄r ꝑpo.

Turpe lucrū ē ex cupiditate emere vili⁹ vt cari⁹ vēdat. ſic q̄ tpe meſſiū emēs blad ⁊c̄. xiiij. q. iiij. quicūq̄
Turpe lucrū ē q̄cq̄d hō plus iuſto appetit. extra ne clerici. c. Multa.
Turpis ē omis ps ſuo vniuerſo non con gruēs. di. viij. Que cōtra. Aug. ij. ꝯfeſſi.
Turpi⁹ eijcit q̄ nō admittit hoſpes. Ex tra de iureiurādo. c. Quēadmodum.

v

Vacāte ſede aplica ni hilomi⁹ veni re tenēt. ⁊c̄. s̄. electi ⁊ elec.
Vacāte papatu q̄s exerceat et quā ꝯtinuēt iuriſdictōʒ. ſupra. Electio pape ſi.
Vacāti eccl̄ie cathedrali admiſtrator vl' viſitator dat. j. Viſitator. i. admiſtrator

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Vacantis eccleſie cathedralis vel regu-
larꝭ aut collegiate bona a prelato dimiſ
ſa vel etiam vacationis tēpore obuenien
tia occupātes: ab officio ⁊ quibuſcunqꝫ
beneficijs ſunt ſuſpenſi: donec plene re-
ſtituant. Non obſtantibus quibuſcunqꝫ
priuilegijs aut conſuetudinibus etiam
apoſtolica auctoritate confirmatis. De
electioni. c. Quia ſepe. li. vj.

Vacantium eccleſiarum. dignitatū. per-
ſonatuum. vel prioratuum bona vel eti-
am vacationis tempore obuenientia q̄-
cunqꝫ ſeculares vl' regulares prelati aut
eccleſiaſtice perſone ad quas earum col-
latio. pſentatio. vel cuſtodia pertinet: ſi-
bi quoquo modo vendicant: niſi de ſpe-
ciali priuilegio vel conſuetudine preſcri
pta aut alia rationabili cauſa. Gloſa. pu
ta. onere impoſito in fundatione ſibi id
cōpetierit. epiſcopi et eis ſuperiores ab
ingreſſu eccleſie: ceteri vero ab officio et
beneficio ſunt ſuſpenſi quouſqꝫ reſtituti
onem fecerint de predictis. Gloſa. reſti-
tutione facta non erit neceſſaria abſolu-
tio. Si vero alicui predictorum compe
tierit aliquo iſtorum modorū: intelligit
de bonis que reſidua ſunt vſqꝫ ad nouos
redditus: detractis debitis et que neceſ
ſaria ſunt pro ſeruitoribus. miniſtris. et
oneribus ſupportandis. Nec per hoc cō-
ſtitutioni. de electio. cap̄. Quia ſepe. eo.
ſupra poſite derogat. de offi. ordi. c. Pre
ſenti. libro ſexto.

Vacante ſede prelati poteſtas ſeu iuriſdi
ctio transfertur ad capitulum. Extra de
maioꝛita. ⁊ obedien. ca. His que. c. Cū
olim. Non tamen poteſt conferre benefi
cia. extra ne ſede vacan. c. Illa deuoloīs.
Vide ſupra. Beneficium ſpectans.

Vacare non debet eccleſia cathedral' vel
regularis vltra ſex meſes. Extra de ele.
cap̄. Ne pro defectu. Supra: Beneficij
collatio. Supra. Eligere negligentes.
Supra. Eligentes tenentur. et ſequen.

Vacantia beneficia. s̄. Beneficia.

Vacatio beneficij per reſignationeʒ: alia
eſt a vacatione per mortem. ideo ad bñ
ficia conferenda in litteris ipetratiſ vno
expreſſo: aliud non intelligitur. niſi aliō
de intentione mandantis appareat expſ-
ſe. de reſcrip. c. Suſceptum. li. vj.

Vacantia beneficiorum quomodo intel-
ligitur. vbi ſupra. ⁊. s̄. Littere ſi diuerſe.

Vacatio beneficioꝝ a tēpore noticie cō-
putatur. extra de ſupplen. negli. prelatoꝝ
cap̄. Licet magiſter. Et tunc cenſetur ex
pectanti nota: quando ipa publice nota
fuerit in eccleſia ipiꝰ beneficij. de conceſ.
preben. cap̄. Cuʒ ei. §. Ceterum.

Vacantium plurium beneficioꝝ quod ei
conferatur cui papa prouidit. s̄. Proui-
ſionis mandatum.

Vacantia beneficia in curia que ſunt ⁊ q̄
modo conferantur. s̄. Beneficia apud ſe
dem.

Vacāte beneficio in curia ſuper q̄ duo li-
tigantes quibus collatum fuerit ambo ī
curia moriuntur. vel ſolus poſſidens in
curia ⁊ alter extra moriuntur. vl' neuter
poſſidens vnus i curia ⁊ alter extra mo
riuntur: collatio ſpectat ad papam. Si
vero ambo extra curiam moriuntur col
latio ad ordinarium pertinet. Si vero
alter eorum tantū decedit: tunc ſuperſti
te litem proſequente beneficium interim
nulli conferatur. ſi tunc litis euentuſ de
clarabit ad defunctum beneficium perti
nuiſſe: collatio ad papam pertinet: ſi in
curia defunctus eſt. Si aute extra: per-
tinebit ad ordinarium. Poteſt tamē pa
pa libere diſponere quocūqꝫ caſu de ple
nitudine poteſtatis. vt lite pendente. ca
pi. Si duobꝫ. in clemen.

Valeſcere Quod ab inicio non
valuit: tractu tempo
ris non conualeſcit. Extra de regulari-
bus. ca. Si quis. Et quod ab initio nō
valuit: ex poſt facto non conualeſcit. ex-
tra de his que fiunt a prelatꝭ. c. Cū nos
ſupra. temporꝭ tractu. Fallit in voto an
te pubertatem emiſſo. extra de regulari-
bus. cap̄. Significatum.

Vanitas et curioſitas ſacrilega
eſt poſtponere prophe
tas et adducere phos. di. xxxvij. Si qd
et. cap̄. ſeqn.

Vaſa miniſterij ſcipiunt mūda ſer
uari. ex. d cu. eu. c. Relinq.

Vaſa dñi ſūt anie ſubditoꝝ. Et.

Vaſa dñi ferūt q̄ anias prioꝝ ad iſiora p
ducēdaſ i ꝯuerſatōiſ ſue exēplo ſuſcipiūt
Quibꝫ dr. Mūdi eſtote q̄ fertꝭ vaſa dñi.

ſ.q.ſ. Neceſſe. Gregorius i regiſtro. Supra. Aurum.

Velare virgines poteſt ep̄us dn̄icis dieb. Extra de tēporib ordinan. cap̄. Subdiaconos.

Velum benedictionis nō recipiāt virgines niſi i etate diſcretionis. tunc em̄ poſſunt cōtradicere: ⁊ iugum pfeſſiōis monaſtice abijcere. Extra de regularib. cap̄. Cum virum.

Velum ꝯuerſiōis licet nō ſit ſacrū: ſi tam̄ vidua ſibimet impoſuerit. velit. nolit ſcimonie habitū debet hr̄e etiam ſi iuret ꝙ ipum ita aſſumpſerit vt deponere poſſit eodem. cap̄. Vidua.

Velle et nolle religioſi nō hn̄t. de ſepul. c. Religioſi. libro ſexto. ⁊ xij. que. ſ. Non dicatis.

Venatores vident hoīes ⁊ delectant. ve miſeris ſi ſe nō correxerint. Qui em̄ venatorē vident ⁊ delectant: videbūt ſaluatorē ⁊ triſtabunt. di. lxxxvj. Videt. Ambro. ome. xl. ar. ꝙ videre hmōi illicita: vt torneamēta ⁊ haſtiludia ⁊ alia ſpectacula piculoſa: eſt mortale. q2 de ſimilib idē iudicium. vt. ē. Similiuz. Preſertim in feſtis omnib omiſſis diuinis. ⁊ dn̄t excōmunicari. De conſe. diſtin. ſ. Qui die.

Venator ſanct⁹ nullus legit. ſed piſcatores ſancti. di. lxxxvj. Eſau. Augu. Glo. ſcz iniq̄tū tales. ar. di. l. Ferrum.

Venatores arenarij ſūt q̄ pugnāt in arena cū beſtia dentata. ⁊ ad hoc locāt operas ſuas. ⁊ hij ſūt infames. ⁊ q̄ ad ſpectaculū eoꝝ ſpectāt: ſic ipi peccant mortaliter. Et q̄ eis donāt: peccant. diſt. lxxxvj. Qui venatorib. ⁊ duob. cap̄. ſequē. Alij ſunt ſaltuarij q̄ in ſiluis ⁊ ſaltib. Et h̄ licet pro tpe ⁊ qualitate pſone. De quibus dicit. e. c. Eſau. ⁊. ij. cap̄. ſeq̄n. Hec gloſa eo. cap̄. Qui venatoribus.

Venatores prohibentur. diſtinc. xxxiiij. Quorundam. di. lxxxvj. Qui venatori.

Venari phibentur monachi. ſupra. Monachis nigris.

Vendere nō licet iuſtū iudiciuz ſed p̄ocīniū ⁊ ꝯſiliuz xj. q. iij. Nō licet. ē. Iudex pro iuſta.

Vendens aliquid plus q̄ꝫ valet ꝓpt expectantiā peccat ⁊ cōmittit vſurā. extra de vſuris. cap̄. In ciuitate.

Venditio vltra vel citra iuſtū p̄ciuz: ſi ex parte leſi ſit ignorātia: vel mētis leuitas vel magna egeſtas aut quecunqꝫ neceſſitas impellens: debet quod plus eſt reſtitui. Vide Panormitanū. extra de emp. et vendi. c. Cum cauſa. de teſtib. ⁊ atteſtationibus. cap̄. Cum cauſam.

Vendentis menſurā vel pondus falſum penitētia. ſupra. Canone. xx.

Vēditio l' cōmutatio rei eccl'iaſtice quaꝫ prelatus facit ſine ꝯſenſu capituli irrita eſt. extra de his q̄ fiūt. ca. Irrita.

Venditor in trib caſib re euicta emptori de euictione nō tenet. Primus ſi emptor poſt iudiciū contra eū inceptuz venditori nō intimauit. Secundus ſi contumaciter ſe emptor a iudicio abſentauit. Tertius ſi per iniuriā ſentētia fuerit cōtra emptorem lata. Extra de emptione et venditio. ca. Si venditori.

Vendentib et ementib licet ſe decipere citra dimidiū iuſti precij. Et ſi vltra dimidiū fiat deceptio: tunc in arbitrio emptoris eſt ſupplere reſiduū precij. vel recedere a contractu. ⁊ econuerſo. Extra de emptione vendi. c. Cum dilecti. c. Cum cauſa. Iuncta gloſa. Tamen ſcd̄m Innocentium in cap̄. In ciuitate. extra de vſuris. illud non procedit quo ad deum ſed ius poſitiuum noluit dare accuſationem pro modica leſione. et hoc in odiuz litium. Unde ſc̄m ius diuinum: ſi in emptione et venditione non ſit ſeruata equalitas iuſticie: tenetur ille qui plus habet recompenſare leſo. Et habet illa equalitas tres gradus. ſcilicet pium. diſcretuz. et rigidum.

Veniale peccatuz prerequirit penitentiam ad ſui remiſſionem. de penitentia diſtinctione p̄ma. Neminem.

Venia peccati non datur niſi correcto. de regulis iuris. cap̄. Peccati. libro ſexto.

Venie facilitas incentiuum prebet delinquendi. xxiij. q. iiij. Eſt iniuſta. Ambroſius li. de officijs.

Venie non patitur moras vera cōuerſio de peni. di. ſ. Multiplex.

Veniens ad iudicem ex alia cauſa iuſte

q̄ ea que contra ip̄m ꝓponitur habet di
lationē reſpondēdi. deliberandi. ad do
miū redeūdi. extra de fo. cō. c. Licz rōne.
Veniam a deo non a ſubditiſ platus ſi in
corrigēdo exceſſerit: poſtulet. ne dum ni
miū ſeruatur humilitas: regēdi frangat
auctoritas. di. lxxxvi. Quādo. Auguſti
nus de vita clericorū.

Venter pinguis craſſum ſenſū ge
nerat. di. xliiij. §. ii g. Jero.
Venter mero eſtuans cito ſpumat in libi
dinem. diſtin. xxxv. Venter. Jeronym⁹
in epiſtolis. Et infra. Vini pceptio
Vēter eſt pnceps cocoꝝ. s. Cocoꝝ.

Verbo dn̄i celi firmati ſunt. j. q. j
Intra. Auguſtin⁹ li. d cor
pore chriſti.
Verbo ſacrata ꝯſecrant. Accedit verbuz
ad elemētū ⁊ fit ſacrm̄. j. q. j. detrahe. Au
guſtinus omelia. lxxx.
Verbūm dei dimittit peccata. de pe. diſ.
pma. Verbum.
Verbū dei cū reuerētia ⁊ attētiōe audiē
dū eſt. Et illō audire cōtemnētes ⁊ de ec
cleſia exeuntes excommunicent. de conſe.
diſtin. j. Sacerdote. c. Omēs fideles
Verbo dei nihil ad ſalutez hōis ptinens
magis neceſſariū eſt. Nā ip̄m eſt cibꝰ q̄ vi
ta anime ꝯſeruat. extra de officio iudiciſ
ordina. cap. Inter cetera.
Verbū dei negligēter audiēs nō min⁹ re
us ē q̄ q̄ ſua negligētia corp⁹ xp̄i in terrā
cadere pmittit. j. q. j. Interrogo. Augu.
Verbū dei negligēter audiētes ſūt porci
et ſunt iebuſei. s. Jebuſeus. s. Porci.
Verbum dei percutit et ledit peccatores
di. xlv. Sane.
Verbum dei audire poſſunt gentiles. iu
dei. ⁊ heretici. Gloſa. non preciſi. de con
ſecra. diſtin. pma. Epiſcopus.
Verba celeſtis eloquij indignū eſt reſtri
gi ſub regulis donati. diſtin. xxxviij. in
dignum. Aug⁹. ad Alexādrinū epm̄.
Verbū dei p ſacras ſcripturas pbetur. s.
Predicatio verbi. ſupra. Sermo. ibi vi
de plura de hac materia
Verbum eſt malum ex loco. ex tempore.
ex audientium conditione. xxij. que. v.
Quotiens. Jeronymus.
Verba ocioſa vitari debent. quia inde ſu
mus rationem reddituri. ⁊ ſermone iuti
li percutiunt conſcientie infirmoꝝ. e. ca
pi. Quotiens. Jeronymus.
Verba dēbent eſſe ſine iniuria. di ſtincti. l.
Ponderet.
Verba debent intentioni ⁊ non intentio
verbis deſeruire. Unde ip̄a ſm̄ intentio
nē ⁊ voluntatē pferentis debent intelli
gi. xxij. q. v. Humane. Grego. xxvj. mo
raliū. extra de appel. c. Scdo requirit. ex
tra de verboꝝ ſigni. cap. Intelligentia.
Verba tenens tm̄. Certum eſt q̄ is com
mittit in legem q̄ legis verba cōplectēs:
contra legis nitit voluntatem. De regu
lis iuris. cap. Certum eſt. libro ſexto.
Verba accipienda ſunt cum effectu. Ex
tra de pactis. cap. Qualiter.
Verba concesſionum apoſtolicaꝝ q̄mo
do intelligantur. Supra. Gratia.
Verba lraꝝ pape q̄b factuz ꝓpriū narrāt
plene pbant ſi ſup illis gr̄a vel mērio pa
pe fundat. de pbatōibꝰ. c. Litteris. i cle.
Verba iſta ſcilicet ſimpliciter ⁊ de plano
ac ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij intelligū
tur ſicut ſupra. Judex datus.
Verba iſta in priuilegio. ſcilicet. Recipi
mus vos in ſpeciales ⁊ proprios filios
eccleſie romane: non exprimūt exempti
onez a iuriſdictione aliorum q̄ pape vl
legati. de verbo. ſigni. c. Veniens. li. vj.

Veritas d terra orta ē. ⁊ quomo
do d terra oritur de pe
niten. diſtincti. j. Veritas. Ambroſius.
pſalmo. lxxxiiij.
Veritas preualet conſuetudini. diſt. viij.
Veritate. cap. Si conſuetudinem. Naz
veritate manifeſtata ip̄az ſequi debem⁹
non conſuetudinē. e. c. Veritate. Augu
ſtinus de vnico baptiſmo.
Veritatem non libere predicās proditor
eſt veritatis. xj. q. iij. Nolite timere. Nā
veritas non debet propter metum vl' pa
tientiam occultari. e. c. Quiſquis metu.
Veritatis doctrine reſiſtens priuabit vi
ta eterna. eo. cap. Quicunq̄.

Veſtes ſecularium et matronarū
non debent caſule forma
ri. argumentum. de conſecra. diſtin. j. Ad
nuptiarum in gloſa.
Veſtes clericorum quales ſint intra ⁊ ex
tra domum. xxj. que. iiij. p totū. Supra.
Clerici beneficiati.

Veſtimenta. palle altaris. corpalia. ꝛ ora toria munda debent ſeruari. extra de cu ſto. eu. c. Relinqui.

Veſtibꝫ ſacratis nō niſi ſacrati homines vtanť. ꝛ ſolū ad eccleſiaſtica officia. De conſe. di. j. Veſtimēta.

Veſtibꝫ p̄cioſ ꝛ curioſis ſacerdotes ꝛ cle rici ac p̄lati nō vtanť. xxj. q. iiij. p totū

Veſtium cultui debent moꝝ ornamenta congruere. di. c. Cōtra morē.

Veſtimēta ſignificant rectā operationeꝫ Ps. Sacerdotes tui induantur iuſticia Hinc Exodi. xxviij. Sacerdos ingre diens tabernaculū: tintinabula in veſti mentis hr̄e precipiť. vt ip̄a opa ſacerdo tis viam vite cū ſonitu lingue clament. Vn̄ diciť ibidē. Ut audiať ne moriatur. diſtin. xliij. Sit rector. Grego. in paſto. ca. xv. ȳ. Sacerdos teneť.

Veſtes religioſoꝝ profeſſoꝝ vbi nō ſunt diſtincte ab habitu nouicioꝝ benedicā tur tp̄e profeſſionis. extra de regula. ca. Statuimus. ȳ. Habitus.

Veſtimēta anime ſunt iuſticia ꝛ iudiciuꝫ de pe. di. ij. Sapiens. Amb. de vita btā Item innocētia. e. c. Sed nec. Ambroſi us li. de yſaac.

Vexationem quādo redime re a ſpūalibus licet. ȳ. Simoniā cōmittit.

Via eſt caritas. Nam neceſſaria ē via ambulantibꝫ. ꝛ ſine ea nō perue nitur quo tendiť. ſic ſine caritate nō am bulatur: ſed erratur. de pe. di. ij. Caritas eſt. ȳ. Hec eſt.

Via excellētior eſt caritas. e. ca. Si quis ſemel. c. Caritas eſt. vbi mlťa de ei⁹ lau dibus.

Viam virtutis incedētes mali. j. Virtu tis iter.

Viaticum diciť euchariſtia. di ſti n. l. Is vero.

Vicarium contemnēs cōtēnit eum cui⁹ vicari⁹ il le eſt. di. xcj. In nouo.

Vicarius epi. ȳ. Officialis.

Vicarij ꝑpetui ꝓchialiū eccliaꝝ teneňt ad ↄſtitutionem rectoribꝫ eccliarū curā habentiū. ſ. quo ad etatē ꝛ ꝓmotioneꝫ ad ordines ꝛ ſimilia. de offi. vica. c. Que de eccleſijs. in cle. ȳ. Eccl'ia curā hn̄s.

Vicarius perpetuus eccleſie ꝓchialis qualis ꝛ quō inſtituať. ȳ. primo. §. Et ſu pra. Eccl'ia curam hn̄s.

Vicarius ꝑpetuus beneficiat⁹ cenſeť. ex tra de reſcrip. c. Poſtulaſti.

Vicarius in aliena eccl'ia eſſe nō pōt qui curam animaꝝ habet in ꝓpria. extra ð of ficio vica. c. Ad audientiā.

Vicarius alicui⁹ p̄lati vel iudicis excom municat⁹ nō eſt ex eo ꝙ ſuus p̄lat⁹ excō municať: niſi eidē cōicet in crimine pro pter qð ante excōicatus eſt. de offi. vi. c. Romana. li. vj.

Vicarius nō pōt ſubſtituere vicariū. Ex tra. e. c. Clericus.

Vicarij nō conducanť ad regimē eccliaꝝ ſed ꝓprij ſacerdotes illas regant. xxj. q. ij. Precipimus.

Vicia moꝝ a volūtate dependent. di. lvj. Naſci. Jeronymus in epiſtola contra Ruffinum.

Vicia ſepe ſub virtutū ſpecie ſe palliant. di. xlj. Sepe vicia. Grego. li. ij. moral.

Vicia verboꝝ ſunt tolerāda cōtra priſci anū. di. xxxviij. Sedulo. Aug⁹. li. de ca thecizandis paruulis.

Vicia corpoꝝ diſcutienda ſunt. nec in ſa cerdote admittanť. di. xlix. Hinc eteniꝫ Gregorius.

Vicia cōtrarijs curanť opibus ꝟtutū. de pe. di. ij. Si quis.

Viciatus corpe nō ordineť. Et ſi quidē pbr fieri pōt: nō tn̄ eligaťepſ ſi enormiter ſit viciat⁹. ex tra de corpe vicia. c. j. ȳ. Ordinandus.

Vicinus teneť vicino auxiliū ꝑ ſtare: ſi pt. Alioquin vi deť iniuriāti fauere ꝛ pticeps eſſe culpe. de ſen. ex. c. Dilecto filio. li. vj.

Victo debeť miſericordia. dūmō nō timeť futura turbatio. xxiij. q. j. Noli exiſtimare.

Vidua eſt q̄ poſt ſolēne fedus nu ptiaꝝ morte interueniēte a viro ſuo diuiſa eſt. di. xxxiiij. §. Vidua

Vidue q̄les ſint. xxvij. q. j. Sic. Et. j.

Viduaꝝ. pupilloꝝ. ꝛ orphanoꝝ cauſas te neť eccl'ia defendere. qꝛ ad iudiciū eccl'ia ſticū ꝑtinēt. ex. de dote p⁹ diuor. c. nup.

Vidua duo minuta dās pl⁹ dedit oībꝫ qꝛ ñ q̄ntū: ſꝫ q̄nta affectiōe dať ↄſiderat

deus. de pe. di. v. Conſideret.

Vigilias muroꝝ homĩes cuſto- diant ⁊ nullus inđ ex- cuſet etiam de boiƀ eccľie. extra đ emu. eccle. c. Peruenit.

Vim vi repellere: oĩa iura: oĩeſqꝫ leges ꝑmittunt. extra de ſentẽ tia ex. c. Si vero alicuꝰ. Qđ intelligit incõtinenti ⁊ ꝯcito: ⁊ cũ moderamĩe in culpate tutele. Alioqn modũ excedens incidit in culpã. ⁊ tenet ad penã ac ſatiſ- factionẽ. extra de reſti. ſpoli. c. Cuꝫ olim cã. extra de homi. c. Significaſti. ĩ. Vis

Vim ſibi inferentẽ clericũ qui leſerit non eſt ad papã remittendus: ſed eps poteſt ipm abſoluere. extra đ ſen. ex. c. ſi ꝟo ali.

Vindicari dꝫ iniuria dei: alio quin deus offendit xxiij. q. iiij. Si is qui pꝛelatꝰ. ⁊ c. Si ca.

Vindicari nõ debet iniuria ꝓpria. Ibidẽ ca. Inter qrelas. Et. c. Si is q̃ ꝑlatus. Gregorius.

Vindicari debet malũ ex manſuetudine propter ſalutem correcti. Ibidẽ. ca. Ea vindicta. c. Quis xpianus. Augꝰ.

Vindicta inferẽda nõ eſt zelo vindicte vł odij. xxiij. q. iiij. ꝑ totum.

Vindicationẽ ꝓpꝛie ꝑſone nõ debet iuſtꝰ expetere. licet iudex iuſte illã poſſit infli- gere. xxiij. q. iij. Sex differentie.

Vindictã multoꝝ maloꝝ oportet diuio iudicio reſeruari. xxiij. q. iiij. Cum i lege. Gregorius ſuꝑ illo. Simile eſt regnum celoꝝ homini regi qui fecit nuptias. Et ibidẽ. c. Ipa pietas. ꝑ ne ĩnẽ. c. Qđ xpus

Vinculum iniquitatis nõ ſit iu- ramentũ. š. Jura- mentũ non eſt.

Vinum ſignificat ſacrã ſcripturã Sicera aũt ſecularẽ ſciẽ- tiam. Vino inebꝛiant qui ſacras ſcriptu ras male intelligũt. Sicera vero q̃ abu- tunt ſclari ſcia. di. xxxvij. Vino. Jerony mus in Iſayam.

Vinũ eſt luxurie incentiuũ di. xxxv. Lu- xurioſa. Luxuriã tñ nõ facit ⁊ nutrit na tura vini ſed eius ꝑceptio. e. c. Luxuriã. Jeronymus in epła. ⁊. š. Venter.

Violentia eſt legiƀ inimica. xj. q. j. Chꝛiſtianis

Violentia abſoluta excuſat a toto. xxx- iiij. q. j. Non ſatis. Et ꝑ metũ excuſatur qui ſcꝫ metus in conſtantẽ virum cadit. extra de his q̃ vi me. ca. Cũ dilecti filij. Talis tamen metus licet culpã attenu- et: non tamẽ ex toto tollit in illis q̃ moꝛ- talia ſunt. extra. e. c. Sacris. š. Metus Supꝛa. Inuitus.

Violentia conſenſum ſeqns non excuſat. eo. ca. Perlatum.

Violentiã clerico illatam nõ ꝓhibẽs. ſu- pꝛa. Excõicatio. §. ix.

Violentum nullũ ꝑpetuum. š. Factũ vio lentum.

Vir eſt caput mulieris. extra de fri- gidis. c. Accepiſti. š. Caput.

Viri dixerit ſe vxoꝛem ſuã cognouiſſe: ⁊ ipa negauerit: ſtandũ eſt iuramento viri extra de deſpõſa. impu. c. Continebat.

Vir ⁊ mulier in matrimonio ad paria iu dicant. extra de diuoꝛ. c. Gaudemus. §. Quia vero. š. Coniugũ.

Vir in qƀ caſiƀ accuſare adulteriũ vxo- ris nõ põt. š. Adulteriũ vxoꝛis.

Virginitas eſt vita celeſtis in carne ⁊ ſine carne viuere. xxvij. q. j. Nuptiaꝝ. In glo.

Virginitas multũ excellit matrimoniuꝫ eo. ca. Nuptiaꝝ. Nam celeſtiũ meditati oni ſtudet. Ibidem.

Virgines amat xpš. xxxij. q. v. Qui ſitit. Jeronymus.

Virginitas replet paradiſum: ſed nuptie terram. xxxij. q. j. c. Nuptie.

Virginitas ſuaderi põt: impari non põt xxxij. q. j. Integritas. Amb.

Virginitas glioſa đꝛ q̃ coꝛpis et coꝛdis ẽ xxxij. q. v. Sic eñ. Crit. ſuꝑ Math.

Virginitas coꝛrũpit nõ ſolum in ea par- te q̃ aliq̃ mulier eſſe ſolet: ſꝫ etiã in alia ꝑ te coꝛpis. vt ꝑ oſcula. ꝯcubitus. ⁊ hmõi. ac etiã mentalr. xxvij. q. j. Nec aliq̃.

Virginẽ coꝛruptã nõ põt deus ſuſcitare ad coꝛonã. id eſt facere incoꝛruptã. xxxij q. v. Si paulus. Jerony. in epła ad Eu ſtochiũ. Nota tñ ꝙ virginitas coꝛrũpit q̃nqꝫ modis. Moꝛalr tm̃. q̃ ꝯſiſtit in vo lũtate. Naturalr tm̃. q̃ coꝛruptio ꝯſiſtit ĩ coꝛruptiõe carnis tm̃. arte vel caſu. Na- turalit ⁊ ſacralitér. vt in oppſſis violent Naturalit et moꝛalr tm̃. vt volũtaria ꝓ curatõe emiſſionis ſemis. Moꝛalit na-

ꝯ

turaliter ⁊ ſacr̄aliter ſil'. vt in corruptõe voluntaria ꝑ coitũ quecunqꝫ cũ fractione corꝑis. Pria ⁊ q̄rta corruptio ꝯtigũt viris ⁊ etiã femis. Alie aũt tres ſolũ conueniunt mulierib⁹. Verbũ aũt Jerony. ſupra intelligit̃ de q̄rto ⁊ q̄nto mõ corruptis. Hec Alexãder de ales. iij. pte. ſ. de diſpenſatõe v̄ginitatis. q. iiij.

Virginitas mẽtis violent̃ auferri nõ pt. xxxij. q. v. Q̃ aũt. c. Non põt.

Virgo ſi violent̃ corrumpat̃. non perdit coronã: ſ3 ei duplicat̃. exẽplo ſctẽ Lucie xxxij. q. v. Q̃ aũt. Glo. dicit ꝙ areolam nõ cõſequit̃. ſ3 ꝯriũ tenet̃. ꝟ. Virginez.

Virgo mẽte melior eſt ꝙ̃ virgo corꝑe tm̃ xxxij. q. v. Tolerabili⁹. Amb. li. v. de v̄gi.

Virginitas carnis ſola nõ ſaluat. nec alia opa ſine caſtitate. xxxiij. q. v. H ſoluz. Nã

Virgines em̃ decem in veritate virgines erãt. ⁊ tm̃ ꝓ v̄ginitatis intẽtione nõ erat idẽtitas pmij. q2 q̄nqꝫ erãt fatue. j. q. j. §. Item dominus.

Virginitas puerorꝝ ſeruata etiã prodeſt parẽtib⁹. xxxij. q. v. Tũc ſaluabit. Jero.

Virginitati nr̄i tp̄is equarant̃ ꝯiugia patriarcharꝝ. ⁊ imoderat⁹ vſus matrimonij hui⁹ tp̄is fornicatõi illi⁹ tp̄is computat̃ xxxij. q. iiij. Recurrat. §. fina. c. Quis igret. de pe. di. ij. Si em̃. §. Ceterꝝ.

Virginitatẽ ⁊ caſtitatẽ viri vſqꝫ ad matrimoniũ ſeruẽt. Nã quiſq̄s v̄ginẽ ducere querẽs. cur ipe eſſe non vult qđ in alia q̄rit. ⁊c. xxxij. q. vj. Si ducturi. ⁊ c. ſequẽ. Aug⁹. de verbis dñi.

Virgo eſt ipa eccl'ia nõ ſolũ in virginib⁹. ſed etiã in ꝯiugatꝭ ſm aplm. ij. Corꝝ. xj. Deſpõdi em̃ vos. xxvij. q. j. Nuptiaruz ante finem.

Virtus et ſapia dei xp̄s eſt. q̄ ſibi i vtero virginis domũ edificauit. di. lvj. Naſci.

Virtutes ſunt anie tegumẽtũ. de pe. diſt. ij. Quõ renouari. ꝟ. Veſtimẽta anime.

Virtuoſus ort⁹ ex vicioſis pntib⁹ eſt pl⁹ cõmendãd⁹ ꝙ̃ ſi etiã pntes boni fuiſſent di. lvj. Nunqꝫ.

Virtutes theologice ſũt tres. ſ. fides ſpes caritas. de ꝯſe. di. ij. Quia paſſus. Aug.

Virtutes ſũt picture anime. de pe. diſ. ij. Illa ania. Amb. in exameron.

Virt⁹ ꝯſiſtit in animo. Igit̃ violẽt̃ auferri nõ pt. xxxij. q. v. §. ſ. c. Ita ne. c. De pudicicia.

Virtus lenta eſt ⁊ cũctatrix. ꝓus indicat quid decorꝝ q̄d honeſtũ ꝙ̃ incipit. iniq̄tas aũt oia ꝑcipitat. de pe. diſt. iij. Inter hec hircum.

Virtus vna nõ habet̃ ſine alijs. xxxij. q. ſ. Cum renunciat̃. xxiiij. q. j. Ubi ſana.

Virtutes ⁊ diuitias ſimul poſſidẽdas ſocrates nõ credidit: iõ aurꝝ abiecit. ⁊ nos ſuffarcinati aurꝫ xp̄m pauperẽ ſeq̄ volumus. xij. q. ij. Glia epi. §. ſocrates. Jero.

Virt⁹ nõ eſt qđ ex neceſſitate agit̃. de pe. di. ij. Opponit̃. c. Si em̃ circa mediũ.

Virtutꝭ iter nõ ꝑſeueraturi incboant: vt eis q̄ ꝑuẽturi ſunt iter oñdant. de pe. di. ij. Citi⁹. §. Idcirco. Grego. in moralib⁹.

Vis ꝑſonalis cũ equali vi licite repellit̃. extra de homi. c. Significaſti. ꝟ. Vim.

Viſio ſpũalis eſt qua ꝑ fidẽ de⁹ conſpicit̃. xxiij. q. j. Quia ex ſola Grego. in moralib⁹.

Viſionis loc⁹ eſt ipa eccl'ia. Ibidem.

Viſitationis officiũ exercentes nõ q̄rãt que ſua ſũt ſ3 q̄ ieſu xp̄i. ꝑdicationi. exhortationi. correctioni. ⁊ reformatõi vacãtes cõtrariũ faciẽtes reſtituãt illõ in q̄ eccleſias grauarũt. extra de cẽſi. c. ꝓcuratões

Viſitatorib⁹ tenent̃ viſitati victualia ꝓuidere. de offi. iudi. or. c. Si ep̄s. li. vj.

Viſitatõi annexa eſt ꝓcuratio. extra. c. c. Cũ venerabil. ⁊ ſe. de offi. iudi. or. c. Si ep̄us. li. vj.

Viſitatorib⁹ q̄lis fiat ꝓcuratio. extra. co. ca. Cũ apl's. ꝟ. Nos in caſu.

Viſitatores ſiue ꝑriarche aut alij q̄b⁹ ex officio cõpetit ſunt ꝓ ſumptib⁹ in victualib⁹ faciendis: dũmõ ꝑſonalit̃ viſitãt licite pecuniã recipe a volẽtib⁹ dare. Ita tñ ꝙ ꝓ vna die nõ recipiãt pl⁹ ꝙ̃ vnicã procuratõem: etiã ſi ꝑles eccl'ias viſitẽt. nõ obſtãte ꝯſtitutõe q̄. ꝟ. hr̃ de cenſi. ca. Romanã. c. Exigit. li. vj. q̄ modificat̃ h. c. c. Felicis. li. vj.

Viſitatores recipiẽtes mũera vl' pecuniã ſupra. Suſpenſi ſunt ab ingreſſu. ⁊c.

Viſitare pt archiep̄s iteratis vicib⁹ ꝓuinciam. ⁊ inibi cõfeſſiões ſubditorꝝ audire ac a viſitatis ꝓcuratões recipere: etiã ſi ſuffraganei nõ fuerint negligẽtes. Non

obſtāte ꝯria cōſuetudie. de cēſi. c. Perpetuo. li. vj. Et tūc prius eccl'ie ſue caplum citatē. ⁊ dioceſim ꝓpriā plene viſitet. q̄ꝫ tū ad clerū ⁊ ꝑlm. ⁊ deinde totā ꝓuinciam vel ei⁹ ꝑtem viſitare pōt. Et ſic in q̄libꝫ viſitatōe ꝓuincie ꝓcedat. Et fm formā. vt hr̄. de cenſib. ca. Romana. li. vj. Ibi vide formā.

Viſitare nō debet archidiacon⁹ eccleſiā ſuā niſi ſel' in anno. niſi cā emerſerit. Extra de offi. archid. c. Mandam⁹.

Viſitare pt eps bis. ⁊ tūc nō recipiat vltra pſcriptas ꝓcuratōes. extra d cenſi. ⁊ cap. Cum venerabilis.

Viſitator. i. adminiſtrator nō pt dari eccleſie cathedrali niſi p papā. Tū ſi caplum negligēt adminiſtret pt archieps premiſſa cauſe cognitōe eide viſitatorē deputare Qui viſitator quāꝫ adminiſtratōem legitimā habet ſpūaliū ⁊ tpaliū: bñficia tamē ad collatōem epi ſpectātia ꝯferre nō pt. niſi ipe ſit a papa deputat⁹. de ſupplen. c. Eccleſie. li. vj.

Viſitare nō debet eps frēs pdicatores et minores. extra d exceſ. pla. c. Nimis in.

Viſitatōez legatoꝝ ⁊ ſuperioꝝ ꝓhibētes et pene ac cēſure ab eis late. s. ꝓhibitōes.

Viſitatores monialiū q̄ ſunt. Et qñ ac q̄modo viſitēt. s. Canonice ſclares. s. monaſteria monialiū.

Viſitatōes monialiū impediētes ſunt excōicati. s. Excōicatio. §. xvij.

Viſitator nil de reb eccl'ie ſibi viſitari cōmiſſe vſurpet. di. lxj. p totum.

Vita

anime deus eſt. Aīa aūt vita eſt corpis. de pe. di. j. Refuſcitatus. Aug⁹. ſup Ps. [illegible]

Vita duplex. ſ. ꝯtemplatiua. ⁊ actiua cōmendant. viij. q. j. Olim in ſcpturis. ſupra. Preiudicare. Et vtriuſꝫ excellētia ad alterā. extra de renun. c. Niſi cū pdē. Et q̄ ſit āplexāda. s. Cōteplatōis ociū.

Vita actiua magis fructuoſa eſt ⁊ vtilis. Cōtemplatiua vero magis eſt ſecura et ſuauis. extra de renun. ca. Niſi cū pdē. §. Nec putes.

Vitā nouā arbiter ſue volūtatꝫ inchoare nō pt quē nō penitet veteris. de pe. di. j. Tres ſunt. de conſe. di. iiij. Ois q arbit. Auguſtin⁹ ad felicianū.

Vite bonitas apud deū magis q̄ꝫ grad⁹ elegātia approbat. xxiij. q. iiij. Sicut.

Vita maloꝝ religioſoꝝ vel platoꝝ mltuꝫ nocet in eccleſia. di. lxxxiij. Nemo.

Vita pñs in medio ſubſiſtit. qꝛ int celū et infernū ſita vtroꝝꝫ ꝑtium ciues indiſtincte recipit. xxiij. q. iiij. Hec aūt. Gregorius in omelia ſup illo Math. xxij. c. Amice quō huc.

Vitari

debet in diuinis fornicari⁹ notori⁹. s. Fornicariorum miſſe. Et hoc de iure olim erat. Hodie autē. vt ſequit.

Vitare in diuinis nullus tenet aliquē vl' extra. niſi fuerit publicat⁹ ſeu denunciatus ſpēaliter ⁊ expſſe. Vel niſi manū iniecerit in clericū notorie. Vñ in cōcilio conſtañ. et etiā Baſilieñ. añq̄ꝫ ſciſſura fiebat: eſt facta ꝯſtitutio. cui⁹ tenor eſt talis Inſup ad euitāda ſcādala ⁊ mlta pericula q̄ ꝯſciētijs timoratis ꝯtingere pñt: tenore pſentiuꝫ miſicorꝺit indulgem⁹. q nemo deinceps a cōione alicui⁹ ſacramēti ammiſtratōe vl receptōe aut alijs quibuſcunꝫ diuinis. intus vl' extra. pretextu cuiuſcūꝫ ſnīe aut cēſure eccl'iaſtice a iure vel ab hoīe generalit ꝓmulgate teneat abſtinere vel aliquē vitare. aut interdictū eccl'iaſticū obſeruare. niſi ſententia vel cēſura huiuſmodi fuerit in vl' contra collegiū vl' vniuerſitatē. eccleſiā vel cōmunitatē. aut locū certū vel certā a iudice publicata vel denunciata ſpecialiter et expreſſe. ꝯſtitutōib apl'icis ⁊ alijs i cōtrarium facientib q̄buſcunꝫ nō obſtantib. ſaluo ſi quē p ſacrilega manuū iniectione in clericū ſententiā latam a canone adeo notorie conſtiterit incidiſſe q factum nō poſſit aliqua tergiuerſatōe celari nec aliquo ſuffragio excuſari. Nam a cōmunione illius licet denunciatus nō fuerit. volumus abſtinere iuxta canonicas ſanctiones. Hec in concilio conſtantieñ. ſub Martino q̄nto.

Vitare poteſt quis in diuinis ſacerdotē malū etiam ſi toleratur ab eccleſia: dummodo hoc nō ex contemptu: ſed vt ipſe peniteat: ⁊ alij caueant facit. extra de coha. c. Veſtra.

Viuere

de euangelio quid eſt ⁊ q̄s debet. s. Euangeliuꝫ. Et viuere de altario. s. Altario.

Vna eccleſia eſt. quia vna columba vna electa genitrix. vnum corpus. vnus ſpiritus. vnuꝫ baptiſma. vna fides. vna ſpes vocatõis. vnus deꝰ. xxiiij. q. j. Loquit̃ dominus.

Unitas eccleſie cui prodeſt. Supra. Eccl'ia vna.

Unitatis eccleſiaſtice extra nõ habet deũ patrẽ. xxiiij. q. j. Alienus. Et nihil eſt nec meret̃ etiã ſi miracula faceret. j. q. j. Teneamus. Nã in ſola eius vnitate ſalꝰ eſt eo. ca. Firmiſſime. Auguſtinus ad petrũ ſupra. Membrũ.

Unitas eccleſie tenẽda eſt. quia vnus panis. vnũ corpus ſumꝰ ex caritatis cõnexione. j. q. j. Teneamꝰ. de conſe. diſt. ij. Quia paſſus.

Unire põt eps vnã eccleſiã alteri cũ conſenſu capituli vel eam donare monaſterio etiã rectore eiuſdẽ eccleſie vel defenſore vacãtis. nõ vocato. de reb9 eccle nõ ali. c. Si vna. in clemẽtinis.

Ungitur eps in capite. rex in humero. xpianꝰ quibꝫ bis in ſcapul'. ſ. ⁊ in pectore ante baptiſmuꝫ Et poſt bis in fronte. ſ. ⁊ in vertice. Extra de ſacra. vnc. c. Unico. Sꝫ vnctiones due que fiunt xpiano añ baptiſmuꝫ fiũt ſolũ de oleo ſancto. ſꝫ q̃ poſt fiunt de criſmate. pma in pectore a ſacerdote. ſecunda in fronte ab epo. Ibidẽ. vbi. ſ.

Unctiones oẽs põt pficere ſacerdos pter confirmationẽ. q̃ ad collatõem epi tm ptinet. Ibidem.

Ungit̃ criſmate altare. eccl'ia. calix. tã ex mãdato pape leonis qꝫ exẽplo ſiluestri. Ibidem.

Unctionẽ extremã ſolus ſacerdos pt cõferre. extra de verbo. ſig. c. Queſiuit.

Unctio duplex. ſ. exterior ⁊ interior. Et exterior eſt ſignũ interioris. extra de ſacra vnctio. c. vnico. §. Scire.

Uniuerſitas nõ debet excõmunicari. ſ. excõicatio. §. vj.

Vocat nos deus varijs modꝫ. xxiij q. vj. Quõ errauerat. Auguſtinus ad donatiſtas.

Vocem i caplo eccẽ cathedral' collegiate. ſecl'aris vel regularis nullus habet q̃ nõ ẽ ſubdiaconus.

ſiſt' nec q̃ in eadẽ obtinet bñficiũ curã ordo annexꝰ. niſi ĩfra annũ ceſſante legitio impedimẽto fuerit ordinatꝰ donec ordinabit̃. ⁊ interim diſtributõnũ pdit dimidiã ptẽ cũ penis alijs de iure eis debitꝫ. de eta. ⁊ q̃li. ordi. c. Ut hi. in clemen. ſupra. Beneficium.

Volens vnũ videt̃ velle officialiud ſine q̃ ad illud nõ peruenit̃. extra de offi. dele. c. Prudẽtiam

Voluntas eſt animi motꝰ ad aliq̃d vl' nõ imitandũ vl' adipiſcenduꝫ. xv. q. j. §. j. Auguſti. li. j. retractationũ.

Volũtas eſt cauſa vitij vel virtutꝫ. di. lvj Naſci. Jeronimus cõtra Ruffinũ. viij. q. j. Sciendum. Greg. in moral. Nõ neceſſitas. de pe. di. ij. Si enĩ.

Volũtatẽ deus põderat: nõ opꝰ. xxiiij. q. j. Odi. Jero. ſup. v. c. Amos. ſ. Abel.

Volũtas bona ſine facto nõ ſufficit. diſt. lxxxvj. Nõ ſatꝫ. Amb. li. de offi. extra de eo qui mit. in poſ. c. Conſtitutꝫ.

Volũtas p ope a deo acceptat̃ vbi facltas deeſt. de pe. di. j. Magna. c. Non tibi. §. Dixi. xvij. q. j. §. Si ergo.

Volũtariũ ſolũ bonũ ẽ ⁊ nullũ aliud. xx. q. iij. Pñs. §. Igit̃. Gloſa. Bonum vite eterne meritorium.

Volũtatẽ dei fieri oramꝰ. ⁊ tñ eiꝰ voluntati renitimur inuite morientes. et hmõi. xiij. q. ij. Quia pp oſtea.

Volũtatẽ ſcelerꝫ eadẽ ſeueritate qua effectũ iura puniri voluerũt. de pe. di. pma. quiſquis.

Volũtatẽ mali facti bñs ⁊ ſolũ timore pene dimittẽs reꝰ facti ẽ apud deũ. De pe. di. j. Homicidiũ.

Voluntate bona ſiue mala merito ſaluamur ſiue damnamur. xxiij. q. iiij. diſplicꝫ

Volũtate nõ coacte efficimur filij ⁊ ſerui dĩ ſiue diaboli. xv. q. j. Nõ ẽ. ſ. militẽ.

Volũtarie ⁊ ex caritate factũ magis deo placet. xxviij. q. j. Jam nunc.

Volũtariũ eſt omnino pctm̃. xv. q. j. Uſqꝫ adeo. c. Merito. c. Illa. Amb.

Volũtatis minꝰ motꝰ ois lege phibet̃ p homicidiũ. ⁊ hmõi. de pe. di. j. hõicidiũ.

Voluntariũ factũ durat. ſed violentũ ſiue coactũ cito ſoluit̃. de cõſe. di. v. Quicquid. Jeronymus.

Volũtas coacta eſt volũtas. ſic periurãs ñ appetit falſũ iurare: ſed vult peierare vt viuat. xv. q. j. merito. xxiij. q. iiij. diſplicꝫ

Volũtas maloꝝ nõ eſt ꝑmittenda. eo. ca. Diſplicet.

Volũtatẽ ꝓpriã ꝓpter deũ alteri ſubijcere ſummũ eſt ſacrificiũ. viij. q. j. Sciendũ. Gregorius in moralibꝫ.

Volũtas teſtatoꝝ oĩno ſeruãda eſt et implenda. Et intelligit de libero: nõ ſeruo Glo. ſi ſit rõnabilis. xiij. q. ij. vltima. xvj q. j. Admonere. Et. ij. ſe. Et extra de teſtamẽtꝫ. c. Iudicãte. Et hoc infra annũ Et ſi heredes negligẽtes fuerint epus hꝫ faciat. extra. e. c. Nos quidem. Et põt eps cõpellere heredes auferẽdo eis res relictas cũ fructibꝫ. c. ca. Tu heredes. ſ. Teſtamentũ. ⁊ ſe. Teſtatoris.

Volũtas nõ ꝟba ꝯſideranda ſunt. cũ nõ intentio verbis: ſꝫ ꝟba intentioni deſeruiant. extra de verbo. ſign. c. In his.

Votorum aliud generale. qđ ẽ neceſſitatis. aliud ꝑticulare. ⁊ eſt libertatis. xvij. q. j. Sũt q̃.

Votum particulare licꝫ ſit liberũ: poſtq̃ tamẽ emiſſum eſt: erit eius ſolutio neceſſaria. vt ſine ꝓprie ſalutis diſpẽdio q̃s reſilire nõ poſſit. extra de voto ⁊ vo. re. ca. Licet vniuerſis. xvij. q. j. Sunt quidam.

Vouere eſt conſilij. reddere neceſſitatis. Gloſa Pſ. Vouete ⁊ reddite. Et habet extra de voto ⁊ vo. re. c. Licet vniuerſ. ca. Magne.

Votũ malũ eſt reſcindendũ. xxij. q. iiij. in malis. c. Nõ periurabis. xxxiij. q. v. vir.

Votum cũ deliberatõe etiã ſine vocis expreſſione obligat corã deo. xvij. q. j. quibona. Grego. ſuper Ezechielem.

Votum ligat nunc in eccleſia tm̃ ſic in veteri lege pceptum. extra de vo. c. magne.

Votũ velle infringere eſt damnabile. di. xxvij. Vouẽtibꝫ. xxvij. q. j. Nuptiaꝝ.

Votum tranſgrediens ſe deo iuratur: ⁊ magis puniendus eſt q̃ Ananias q̃ pecuniam votam abſtulit. xvij. que. j. Ananias Gregorius in regiſtro.. xx. q. j. Puelle. xvij. q. j. Viduas. q. iij. Propoſito.

Votum ſimplicibꝫ verbis emiſſum non obligat niſi aſſit animus adimplendi. extra de voto. c. Litteraturam.

Votorũ aliud ſolenne. aliud publicũ. aliud priuatum. Vel ſic. aliud ſolenne. aliud ſimplex. Et ſimplex eſt duplex. ſcꝫ publicum et ꝑuatum. de voto. c. vnico. li. vj.

Votum ſolenne ad dirimendũ matrimonium contractũ eſt qđ ſolennizatur per ſuſceptionẽ ſacri ordinis. aut per profeſſionem expreſſam vel tacitã factã alicui de religionibꝫ per ſedem aplicam approbatis. Ibidem. Profeſſio tacita. ſ. Religionem ante. xiiij.

Votum ſolenne religionis dirimit etiã ſponſalia de preſenti ante votũ ꝯtracta. niſi copula carnis interuenerit. Sed votum ꝑ ſuſceptionẽ ordinis ſacri ſolenizatũ nõ dirimit hmõi ſponſalia. de voto et vo. re. c. vnico. li. vj. In gloſa. ꝟ. ſacri or.

Votum ſolenne impedit matrimoniũ cõtrahendũ ⁊ dirimit poſtea contractũ di ſtin. xxvij. Vouentibꝫ. xxvij. q. j. ꝑ totũ vſq̃. §. His omibꝫ auctoritatibꝫ.

Votũ ſolenniſare poteſt quis ad aliquã religionẽ: etiam in ꝓpria domo manens. extra de conuer. coniu. c. Ex parte. Extra qui clerici vel vouẽ. c. Inſinuante.

Votum ſolennizatur et dirimit matrimonium quãdo aliquis ꝓmittit reſpectu certe religionis aliqđ de ſubſtantialibꝫ religionis cũ ſuſceptiõe habitus religionis. ⁊ tunc alia omĩa intelliguntur ꝓmiſſa: etiã ſi nõ intret monaſteriũ. extra de regulari. ca. Porrectũ. Iuncta glo. et addit. Panormitanus. q̃ idem eſſet ſi ſine ſuſceptione habitus ꝓfiteatur expreſſe aliquã religionem. Nam habitus nõ facit monachũ ſupra. Habitus.

Votum cõtinentie nõ ſolennizatur. quãdo nec locus nec veſtimẽta mutantur. nec ꝓfeſſio ſequitur. extra q̃ cle. c. Veniens.

Votum viri non ſolennizatur ex ꝓfeſſione vxoris. extra de eo q̃ du. in ma. c. ex lraꝝ.

Votũ mulieris ſolennizatur: ſcꝫ cõtinentie ſi ea ꝯſentiente vir ſacros ordines ſuſcipit. di. xxviij. Quia ſunt. Vñ poſt mortẽ viri nõ poteſt nubere. di. xxxij. Seriati. niſi forſan iuris ignara. Vide glo. c. c.

Votum continentie ſolenne faciunt diaconi per impoſitionẽ manus epiſcopi. diſti. xxviij Diaconi. Et ſubdiaconi ſimiliter. vt. e. c. Nullum. Iũcta glo.

Votum publicum q̃uis ſimplex ſi quis tranſgreditur: tãto grauius peccat q̃nto il

lud manifeſtius. et eo grauior pena eſt ei
imponenda. de vo. c. vnico. libro ſexto.
Votum ſimplex. publicum ſcilꝫ vl' priua-
tum. et licet impedit matrimoniū cōtra
hendum. nō tn̄ dirimit poſtea contractū
xxvij. q. j. Nuptiarū. vſqꝫ ad finē. Et glo
ſa. c. Qꝫ autē. extra qui clerici vel vouen.
c. Conſuluit. c. Rurſus. de voto. c. vnico
libro ſexto. di. xxvij. Quidā. ca. Si vir.
Votum ſimplex coram deo eque ꝛ nō mi
nus ligat ꝙ̄ ſolenne. Extra qui clerici vl'
vouentes. cap. Rurſus.
Vouentibus nō ſolum nubere: ſed et vel
le nubere damnabile eſt. diſtin. xxvij. vo
uentibus. xxvij. que. j. Nuptiarum.
Vouēs caſtitatē ſimpliciť p⁹ ꝯhēs trib⁹
ānis pēiteat. di. xxvij. Si vir. ſ. cañ. vij
Vouens continentiā et poſtea cōtrahēs
quomodo matrimoniū teneat ꝛ debitū
reddat. ſ. Matrimoniū poſt votum. ta-
lis vouens ſimpliciter continentiā vl' re
ligionem intrare: ſi poſt contrahit: teneť
reddere debitum. xvij. que. ij. Nos noui
mus. Auguſtinus ad Bonifaciū comitē
Et qui ſciens hoc cū tali contrahit: pec
cat mortaliter nubens. Ibidē. Iūc. glo.
Votum ſimplex violātis pniā. ſ. cañ. vij
Vouenti ſimpliciter continentiā: tutius
eſt poſtea contrahere ꝙ̄ fornicatiōis rea
tum incurrere. Si igiť nupſerit: penitē-
tiam agat de voto violato. extra qui cle
rici vel vouentes. cap. Veniens.
Vouens intrare religionem: intrare de-
bet ſi vult ſanare ꝯſciam. extra ď côuer.
coniu. c. Ex pte. ex. de ſta. mo. c. Qď dei.
Extra de voto. cap. Per tuas. Imo per
cēſurā eccl'iaſticā dꝫ cōpelli ad pficiēdū.
Vouens certā religionē intrare: ſi poſtea
aliā etiam laxiorē ingrediť ꝛ profiteť: po
teſt licite in ea remanere. Sed penitenti
am agat de voto nō ſeruato. De regula.
cap. Qui poſt. libro ſexto.
Voti non vera eſt diſpenſatio: ſed cōmu
tatio tm̄. Gloſa. xxv. q. j. Sunt quidam.
Votum religionis. ſupra. Religionem.
Votum quod ex ſui forma ſanctum ꝛ lici
tum eſt. ex perſona tamen vouentis red
ditur illicitū. extra de voto. c. Magne.
Votum non poteſt epiſcopus facere per
quod ſoluitur vinculū matrimonij iter
ipm ꝛ ſuā eccl'iā: ſine licētia pape. Extra
de regularib⁹. c. Licꝫ. Nec aliud votū p
qď graue piudiciū fieret eccl'ie. vt de lō-
ga pegrinatōe ꝛ hmōi ſine capitulo. Ex
tra de voto. cap. Magne.
Votum ꝯiugis añ cōtractū mrīmoniuꝫ
emiſſum nō pť alter exeqͥ cū piudicio al-
terius. ꝛ ad paria in h̄ iudicanť. Panor.
ca. Scripture. extra de voto. ꝛ vo. Un
de vir nō pōt ſine ꝯſenſu vxorꝫ ſe obliga
re voto abſtinētie vel pegrinatōnis. ſm
Inno. vt dicit Panor. vbi. ſ. Et intelli
giť dūmō iuri vxoris p hmōi vota preiu
dicareť. Secus in alijs votis. Et. j.
Votū abſtinentie vel aliud qď virū ſcan
daliſat: mulier ſine ei⁹ ꝯſenſu facere non
pōt. Sꝫ et factū cū ei⁹ ꝯſenſu pōt vir ni
hilomin⁹ reuocare. Peccat tm̄ reuocan-
do. ſ. ſine cauſa. Licet vir poſſit ſine con
ſenſu mulieris votū facere: p qď mulie-
ri infert piudiciū qntū ad debitū carnale
ꝯſuis alias mulieri inde ſcandalū oriať.
Aliā aūt vota mulieris quib⁹ viro ſcan-
dalū nō oriť vel piudiciū debiti: tenetur
mulier reddere: etiā inuito viro. xxxiij. q
v. Manifeſtū. Aug. ſup Numeri. Iūcta
glo. ꝛ. c. c. Nec illud. ꝙ Euidentiſſime.
Vouere tamen poteſt vxor ſine conſenſu
viri: quod dare poteſt ſine eius cōſenſu.
vt notatur. xxxiij. q. v. Manifeſtum.
Votum terre ſancte poteſt vxor inuito vi
ro emittere. ſm Panormi. ꝛ Hoſtiē. e. c.
Ex multa. Sed ſi eſt iuuenis ꝛ ſuſpecta
de cōtinētia: nō debet illud exequi ſine
licētia viri. Si aūt ſit ſenex ꝛ pōt duce-
re bellatores: teneť oīno exeqͥ. Si vo nō
poteſt ducere bellatores: eſt omnino re-
dimendū. e. ca. Si tamē vouerūt nō in
ſubſidium terre ſancte: ꝛ viri eas rema-
nere voluerint: ſequanť viros. eo. c. Qď
ſuper his. Idem videť ſi timeať de incō
tinentia viri. Sic etiā ſi de incōtinentia
vxoris timeť: ꝛ ipa nō poſſit vel nolit ſe
qui virū qui votuꝫ hmōi facere vult. nō
eſt ei conſulendum vt tale faciat votum
ſm Thomā in quodlibeto.
Votum mulieris non ſolū in matrimōio
factum: ſed et etiam ante emiſſum pť ma
ritus reuocare. ſi ei. vt. ſ. preiudicet. vt
poteſt haberi ex textu. e. c. Manifeſtum.
cap. Noluit.
Votum peregrinationis terre ſancte pt

vir facere et implere abſq₃ conſenſu vxoris. Uxor tamen attentius eſt admonēda vt conſentiat. extra de voto. cap̄. Ex multa. §. Quāuis.

Uotū continentie n̄ poteſt facere vir ſine conſenſu vxoris. xxxiij. que. v. Si dicat Aug⁹. ſup ps̄. Laudate dn̄m qm̄ bonus eſt pſalmus. Niſi ipa ſit ſponſa nōdū cognita. tunc em̄ religionē poteſt intrare. extra de conuer. coniu. c. Ex publico. vl' in caſu fornicatōis. xxvij. q. ij. Agathoſa Nec mulier pōt ſine conſenſu viri. xxxiij q. v. Mulier. extra de conuer. cōiu. c. cariſſimus. Et ſi mulier ſine ꝯſenſu viri intret religionē: poteſt eam vir quādocunq₃ reuocare. e. c. Quod deo. Auguſtin⁹ ad Ediciā. Et in glōſa Mulier. v̄. Coniugum.

Uotum cōtinentie coniugis de ꝯſenſu alterius factum: nō poteſt q̄ ꝯſenſit reuocare. xxxiij. q. v. Manifeſtum. §. Ex pmiſſis. Panormitanus th dicit: ꝙ nō obſtāte conſenſu mariti: ipe pōt votum continentie reuocare. cum ꝯtinentia ſit abſtinentia. ⁊ iura diuina ⁊ humana dent in talibꝫ liberā marito facultatē. xxvij. q. v. Si tu abſtines. Peccat tamen reuocando in qd̄ prius cōſenſit. Hec Panorm. Cōiter tn̄ tenet̄ oppoſitū. ⁊ tutius.

Uotum continentie ſi ambo cōiuges pari conſenſu fecerint in domo. ⁊ vn⁹ vult frangere: alter debet cōſtanter in voto pſeuerare. xxxiij. q. v. Quod deo. Nec obſtat. extra d̄ iureiurā. c. Tua nos. vbi dicitur ꝙ pmiſſio etiā cū iuramēto non artat eos ſi poſtea noluerint. quia ibi non loquit̄ de voto emiſſo. Hec Hoſtien. et concordat Raymū. Idem eſt ſi ante matrimoniū ambo vouiſſent ſimplicē cōtinentiā. ſm Inno. ⁊ Panor.

Uotum ꝯiugis vnius ligat ipm ad id qd̄ in eo eſt. i. ad non exigendū debitū. Un̄ poſt mortē alterius nō poteſt contrahere. Non tamē cogit̄ ad monaſteriū redire ad qd̄ prius ſine conſenſu alteri⁹ ierat extra de conuer. coniu. c. Quidā. c. Placet. ſ̄. Religionem.

Uotum continentie facere volens nō extorqueat conſenſum coniugis. nec extortus valet. xxxiij. q. v. Notificaſti. ſ̄. Religionem.

Uotū ante. xiiij. annū ꝯpletū nō obligat religioni. extra de regularibꝫ. c. Ad nr̄m. Niſi poſtea ratū habeat. e. c. Significatum. c. Cum virū. ſ̄. Religionē an̄. xiiij.

Uotū vel iuramētū puelle pubtatē nondū habentis: pt pr̄ ſtatim cū audierit reuocare. Q₃ ſi tacuerit obligabit̄. xxxij. q. ij. Mulier. Itē gloſa dicit ꝙ h loquitur de voto qn̄ adhuc viuo voto ſtāte manet nihilomin⁹ in poteſtate pr̄is ipe vouēs ſed in voto religionis dat̄ maius ſpacium reuocandi. xx. q. ij. p totum. Hec gl'. ſupra. Religionē. ſ̄. Etas.

Uoto obligat̄ puer ſeptēnis ⁊ dolicapax extra de voto. c. Uenientis. Iūcta glo. Excepto voto religionis. ſ̄. Dolicapax.

Uotum pueri p pntes reuocatū nō reuiuiſcit poſt mortem parentū. ſed votū filijfamilias reuiuiſcet. q₂ ipm p parentū contradictōem nō fuit oīno mortuū: ſ₃ mortificatū. quia ſola executio impedita ⁊ ideo ſoluta patria poteſtate: obligat̄ ad illud. ſm Innocen. Extra d̄ voto. c. Scripture.

Uotum ſerui nō obligat ſi illud ſine p̄iudicio dn̄i ſeruare nequit. Secus i alijs. puta ſi voueret orationē aliquā vel ſimile. ſm Innocentiū ⁊ Panormi. dicti. ca. Scripture. Si tamē poſtea liber fact⁹ fuerit. dic vt de filiofa. proxime d̄r.

Uouere nō poteſt clericus votū peregrinatōnis ſine conſenſu epiſcopi. ſed abſtinentie poteſt. ſm Innocen. ⁊ Panor. dicti cap̄. Scripture. Ad hoc facit. xix. q. ij. Duo ſunt.

Uotum terre ſancte poteſt clericus facere ſine licentia prelati. extra de voto. ca. Ex multa. § pe. ⁊ fina. ⁊. c. finali. Illō tamen magis eſt redimendū cū ex officio ſint inabiles ad pugnandum. niſi ſint cōſilio ſtrennui. vel p̄dicationis inſtructi. aut magnatum obſequio deputati. vel adeo diuites vt bellantes ducere poſſit. eo. ca. Ex multa.

Uotum coniugum eorum qui religionē intrant debet fieri coram epiſcopo. Alias non tenet. Extra de conuerſi. coniu. ca. Quidam intrauit.

Uotū timore mortis emiſſum non tenet. extra de his q̄ vi. c. Perlatum.

Uotum non excuſat modicus metus qu

obliget. extra qui clerici. c. Inſinuante.

Votum preciſe ⁊ abſolute poteſt ſtati ceſſante cauſa rationabili cōpelli ad implēdum. extra de voto. c. Qđ ſup.

Votum ex rōnabili cauſa differens nō ē tranſgreſſor. extra de voto. c. Non eſt

Voti fractor nō eſt qui illud auctoritate pape diſtulit adimplere. extra đ voto. c. Non eſt.

Votum poterit moriturus per ſupſtitem implere. Extra. e. c. Licet.

Voti fractor non eſt qui tpale obſequiuꝫ in perpetuam religionis obſeruantiam cōmutat. arg. ꝙ religio oīa vota redimit. extra de voto. c. Scripture.

Votum nō infringit̃ cum in melius commutat̃. extra de iureiurā. c. Peruenit. extra de voto. c. Scripture.

Votum pt in aliud opus piū cōmutari. extra. e. c. Magne. §. Cum igit̃.

Voti cōmutatio fiat attēta qualitate vouentis: ⁊ cauſa cōmutationis. et q̇d deo ſit acceptius. extra. e. c. De pegrinatōis.

Voti cōmutatione attendendū eſt ſi ī eius diſpenſatiōe. quid deceat ſm honeſtatem. quid liceat ſm equitatem. qd expediat ſm vtilitatem. extra. e. c. Magne.

Voto peregrinatōis poteſt quilibet eps diſpenſare ⁊ illud in aliud cōmutare. excepto voto tranſmarino. extra de voto et voti re. c. De pegrinatōnis. Et hodie votum ad limina beatoꝝ Petri ⁊ pauli et in compoſtellam. Et ſi quis in ill' tribus votis diſpenſaret pretextu cuiuſuis facultatis a Sixto quarto conceſſe ſeu īdulgētie vel cōmutaret: excōmunicat⁹ eſſet: ⁊ a papa abſoluēdus. Per extrauagantē Sixti quarti: que icipit. Et ſi dominici gregis. ſ. Abſoluēdi facul.

Voti diſpenſationem vl' cōmutationem fieri poſſe oportet ꝙ illud in quod commutatur ſit magis vtile. ⁊ deo magis acceptum. vt patet. Extra de voto. c. Ex multa. Et poteſt fieri cōmutatio quando id vtilitas vl' neceſſitas ſuggerit. Et ſufficit alterum eorum. vt patet dicto. c. Debet igit̃ tūc eſſe cōmutatio ī magiſ vtile: quando eam vtilitas ſuggerit. Sꝫ in caſu neceſſitatis non requirit̃ maior vtilitas. quando ſcilicet neceſſitas eſt in vouente. ſcilicet quia debilis et hmōi: tunc ſufficit cōmutari in ſimilem cauſam. licꝫ ipſa non ſit deo magis accepta. Secus ſi ſola voluntas redimendi votum ſubeſt. Hec Panormitanus in. c. extra. e. ex multa.

Votum terre ſancte ſi debiles vel iopes fecerint qui magis ad onus ꝙ̄ profectū ibi eſſent: tunc redimant. niſi debiles ipi ſint potentes ad conducendū bellantes vel pauperes ipi ſint artifices vl' agricole ibi proficere potentes: tunc ire debēt. extra. e. c. Quod ſuper his. c. Ex multa. Vide ſeqnti. §.

Vouentes ire ad terram ſanctā. aut habent impedimentū aut non. ſi habent et pro defenſiōe terre ſancte vouerūt ⁊ impedimentū [illegible] perpetuum: tunc redemptio eis iniungit̃: penſata eoꝝ facultate et labore ac expenſis quas eundo facturi eſſent. Et tantūdem illuc mittāt. Si autem ſit impedimentū temporale. tūc dilatio concedat̃. Si non habent impedimentū: ⁊ vouerunt pro defenſiōe terre ſancte aut pro crimīnū ſatiſfactiōe. et ſi ad pugnandum inutiles ſunt: licet ire poſſint: melius eſt vt redimant. et meli⁹ eſt ꝙ̄ conſumere expenſas. Si vero vtiles: redimere non poſſunt. e. c. De ſuper his. ⁊. c. ſeque.

Votum vltramarinū ſic cōmutet̃ vt expenſas quas eundo. morando. redeūdo facturus eſſet ſine diminutiōe cōmittat alicui religioſo ad ſubſidium illius terre tranſferendas. et labores laboribꝫ cōpenſet: fortius ī vigilijs et ieiunijs ⁊ huiuſmodi inſiſtendo. extra de voto. capi. Magne.

Voti diſpenſatio. ſ. Diſpēſare.

Voto aſtrictus opus bonum faciēs magis ſibi meritorium eſt ꝙ̄ ſi illud al's ad id ñ obligat⁹ voto faceret. de reliqui. et vene. cap. Si dominum. in clemen. In gloſa.

Voti peregrinationis cōmutatio ab ei⁹ pendet arbitrio qui hoc poteſt: cōſideratis cū ſingul' conditionibꝫ. extra. đ voto. c. De peregrinationis.

Voto ſi opus aliqđ fiat: ipm magis meritoriū eſt ꝙ̄ ſi alias libere fieret. propter tria. Primo quia vouere eſt opus latrie que inter morales eſt v̄tus pcipua. Opus

aũt nobilioꝛ ꝟtutis ẽ meli⁹ ⁊ magꝫ me-
ritoꝛiũ. Scḋo qꝛ vouẽs ſe nõ ſolũ q̃ ad
actũ: ſꝫ etiã quo ad affectũ ſubijcit ḋo vt
de cetero aliud agere nõ poſſit. Vñ ꝺm
Anſelmũ li. de ſiĺitudinib. dãs fructuꝫ
et arboꝛẽ magis dat q̃ꝫ ſi ſolũ fructũ da-
ret. Tertio qꝛ per votũ imobiliter firma-
tur voluntas in bonum. Ad ꝑfectionez
autem virtutis pertinet aliquid agere
ex voluntate firmata in bono. vt patet
per phm. ij. Ethic. Hinc Auguſtin⁹. Fe-
lix neceſſitas que ad meliora compellit.
De reliq. ⁊ vene. c. Si dñm. §. O ſingu-
laris. In gloſa. ꝟ. Seipm. in cle. Con-
cordat Rich. in. iiij. di. xxxviij. ar. vj. q. ij
dicens triplici ratiõe magis meritori-
um. ſcꝫ rõne ꝟtuoſitatis totalitatis. et
firmitatis.

Vota eligentiũ q̃lia ſint. ṽ. Electio ſiue
poſtulatio.

Vſufructus eſt ius vtendi ⁊ fruendi rebꝰ alie-
nis: ſalua rerum ſubſtantia. extra de pi-
gno. c. vlti. ff. de vſufructu. l. j.

Vſuras accipe eſt illicituꝫ. xiiij q. iij. per totum. ⁊. q. iiij.
per totum.

Vſuras recipere non eſſe peccatũ ꝑtina-
citer aſſerens: hereticus eſt. de vſuris. c.
Ex graui. in cle. ⁊ ꝑ ↄñs excõicat⁹.

Vſura eſt ſi quid vltra ſortem exigit. xiiij
q. j. per totũ. q. iij. Vſura. Item glo. xiiij
q. j. in principio dicit. Exceptis ſex caſi-
bus in quib licet vltra ſortem recipere
et ñ eſt vſura. ſcilicꝫ in fauoꝛẽ eccleſie. vt
cuꝫ eccleſia terras in pignus recipit: nõ
tenet fructus computare. Extra de vſu-
ris. c. j. c. Conqueſtus. Si tamẽ a vaſal-
lo recipit: abſoluitur vaſallus interi ab
obligatione ſeruitij pro feudo. Extra ḋ
feudis. c. j. Secundus cũ fideiuſſoꝛ ſol-
uit vſuras: poteſt eaſdẽ exigere ꝑ itereſſe
extra de fideiuſ. c. Cõſtitut⁹. Terti⁹ cuꝫ
pena petit ꝑter ſortẽ. xij. q. ij. In legib⁹.
vbi iubet q̃druplũ reſtituere: qui bõa ec-
cleſie diripuit. Et eſt pena huiuſmõi tri-
plex. ſcꝫ. legalis quãdo lex vel ſtatutum
imponit debitoꝛib vt ſub tali pena tali
die ſoluãt. Alia eſt iudicialis qñ liq̃da-
tõne debiti facta iudex precipit debito-
ri vt ſub tali pena tali die ſoluat. Tertia

eſt conuentionalis. quando de cõſenſu
partiuꝫ pena apponitur in contractu: vt
debitoꝛ ſaltem timoꝛe pene ſoluat. extra
de abitris. c. Dilecti. Et talis pena dici-
tur canonica. quia etiam a canone per-
mittitur exigi. vt ſupra. xij. q. ij. In legi-
bus. Niſi fieret in fraudem. ⁊c. Et dicit
Panoꝛmitanus: ꝙ etiaꝫ ĩ foꝛo conſcien-
tie exigi poteſt vbi contractui pena ap-
ponitur. dummodo in vero cõtract⁹
non ſeruetur: etiã ſi pena excedit intereſ-
ſe. Hec Panoꝛmitanus poſt Inno. Ex-
tra de penis. c. Suam. Quartus cũ pe-
titur vſura pro intereſſe: vt ille indẽnis
reddatur. non tñ vt lucrũ habeat. Gloſa
xiiij. q. iiij. Quoniã. extra de fideiuſ. cap.
Peruenit. c. Conqueſt⁹. Dicit tamẽ Pa-
noꝛmita. ſup. c. Cõqueſt⁹. ꝙ hoc intereſ-
ſe nõ ſolum cõſiſtit in damno habito: ſꝫ
etiam in lucro ceſſante. ⁊ hoc nõ ſolum
in contractu emptionis: ſed etiã mutui
dũmmõ creditoꝛ ſit talis ꝑſona ꝙ veri-
ſimiliter fuiſſet iuſte lucratus. Concoꝛ-
dat Inno. extra de ſenten. excom. capi.
Sacro. Quintus in contractu locatio-
nis. Nam etiam ad pompam poteſt pe-
cunia locari et gemme. Sextus ratiõe
dubij: vt vendens rem modo cuꝫ min⁹
valet et ſolutionem alio tpe recipere vo-
lens quando veriſimilit̃ plus valitura
erit excuſatur ratõne dubij. dummodo
tamẽ eam ante illud tempus alias non
fuerat venditurus. extra de vſuris. cap.
In ciuitate c. Nauigãti. Hec gloſa. vbi
ſupra cum additionibus declaratoꝛijs.
Sunt tamen et alij caſus. vtꝫ in his ꝟſi.
Feuda. fideiuſſoꝛ. ꝑ dote. ſtipendia. cleri
Vẽditio fructus. cui velles iure noce-
re. Vendens ſub dubio ꝑciuꝫ poſt tẽpo-
ra ſoluens. Pena nec in fraudem. lex cõ-
miſſoꝛia. gratis. Dans ſocijs. põpa. pl⁹
ſorte mõis dat iſtis. Vnde non cõmitti-
tur.

Vſura non eſt ſi gener recipit pign⁹ pro
dote ꝓmiſſa ⁊ inde fructus recipit. extra
de vſuris. cap. Salubꝛiter. Item alius
caſus de feudis et alius. de ſtipendijs.
clerici compꝛehenduntur in ꝓmo caſu.
Alius venditio fructus. vt oẽs fruct⁹
caſtri vł ville ad certũ tps. ⁊ ſi pl⁹ recipit
q̃ꝫ ſortẽ excuſat rõe dubij. Ex. ḋ vſurꝭ. c.

In ciuitate. Alius caſus. Cui velles iu
re nocere. i. cui potes iure nocere. Vnđ
a talib⁹ poteſt exigi vſura. vt ab hoſtibꝫ.
ſm Ambroſium. xiiij. q. iiij. Ab illo. Glo
ſa. Sicut nulli nocere debes: ſic nec vſu
ras exigere. Alij dicūt. ꝙ hoſtibꝫ poſſūt
omnia eoꝝ licite auferri. xxiij. q. vij. ca. j.
ca. ij. Et q̇buſcunqꝫ inſidijs noceri. xxiij
q. ij. Dominus. Hec glo. Ergo et

Vſure poſſunt ab [illegible] exigi dum illđ nō
fiat ex cupiditate: ſed zelo caritatis. vt
ſic macerent qui armis nō poſſūt doma
ri. Alius caſus. Precium poſt tempora
ſoluens: poteſt ab eo exigi intereſſe. vt. ſ.
quarto caſu. Alius caſus lex cōmiſſoria.
vt emens predium alicui⁹ iuſto precio:
tali pacto ꝙ quando ille reddit preciuꝫ:
ipſe habebit predium. ſic emens facit fru
ctus ſuos. niſi fieret in fraudem vſurarū
Et eſt licitus contractus. Panormi. ex-
tra de emptio. ꝛ vendi. c. Ad nr̄am. Co-
cordat Hoſtienſis ꝛ Monal. Et

Vſurarum fraus conuincitur ſi hec tria
concurrunt. ſcilꝫ pactum de reuendēdo
modicitas precij. ſcilꝫ notabilis et quā-
do emens ꝯſueuit exercere vſuras. Hec
docto. ꝛ Panormitanus. extra de emp.
cap̄. Ad noſtram. extra de pignoribꝫ. ca.
Illo vos. Alius caſus quando aliquid
gratis datur ab eo qui mutuo acceperit
diſtin. xviij. de eulogijs. Alius caſ⁹ dāꝯ
ſocijs. pompa. ſ. hr̄ caſu q̇nto.

Vſura cōmittitur ſola ſpe recipiendi vl-
tra ſortem. xiiij. q. iij. Si feneraueriꝫ. Au
guſtinus ſuper Pſalmo. xxxvj. Glo. Si
illud conſiſtit in numero pondere vl' mē
ſura. Nam in illis transfertur dominiuꝫ
Vnde res illa ſtatim eſt periculo recipi-
entis: ſed domus vel equus non. vnđ in
primo eſt mutuum. In ſecundo locatio.
Hec gloſa.

Vſura eſt ſi quis mutuat mercatori vt in
de emat et ſibi partem lucri det. niſi peri
culum ſpectet ad vtrumqꝫ. vt ſic alt' lo-
co pecunie operas ponat. ꝛ eſt cōtract⁹
ſocietatis et licitus. xiiij. q. j. Pleriqꝫ. iūc-
cta gloſa.

Vſurarius eſt qui data pecunia pign⁹ re
cipit. ꝛ eius vſum vel fructus non cōpu
tat in ſortē. ex. de vſuris. c. Plures. Exce
ptis caſibus ſuperius poſitis.

Vſurarius eſt qui mutuat pecuniam eū-
ti ad nundinas vel nauigāti. ꝛ vltra ſor
tem aliquid recipit. eo ꝙ in ſe periculum
accipit. e. c. Nauiganti.

Vſurarius non eſt qui dat decem ſolidoſ
vt alio tempore recipiat grani vel vini
totidem menſuras. dummodo dubium
ſit vtrum tunc plus minuſue valebit. et
in ſimilibus. Extra. eodem. cap̄. In ciui
tate.

Vſurarius eſt raptor. xiiij. q. iiij. Siquiſ
vſuram. Amb. li. de bono mortis.

Vſurarij excommunicentur. Extra de vi
ta et honeſta. clericorum. ca. Clerici. ex-
tra de vſuris. c. Preterea.

Vſuras exercere clerici et ſacerdotes pro
hibentur ſub pena degradationis. diſt.
xlvj. Non [illegible]. cap̄. Sicut. diſtin. xlvij.
cap̄. Qui autem. ꝛ. v. ſequē.

Vſuram exercendi diſpenſationem non
admittit. extra de vſuris. c. Sup eo.

Vſuras exercens clericus: a beneficio ec
cleſiaſtico ſuſpendatur vel deponatur.
Extra. eodem. cap̄. Plures. cap̄. Prete-
rea.

Vſuras dare nemo cogatur: niſi eas da-
re iurauerit. tunc cogatur vt iuramentū
impleat. quo facto compellatur vſurari
us reſtituere eidem. Extra de iureiuran
do. c. Debitores. ꝛ cap̄. ſequenti. ſ. Iura
mentum.

Vſurarij per excōmunicationem cogan-
tur ne vſuras exigant. et vt exactas reſti
tuant. Extra de vſuris. cap̄. Tuas. etiā
ſi non accuſentur. eodem. ca. Cū in dio-
ceſi. Etiam ſi illi dare iurarunt: et nō re
petere. e. c. Tuas.

Vſuras reſtituere cogantur non ſolum fi
lij: ſed etiam heredes extranei. extra. eo.
cap̄. Tua nos.

Vſuras vt iudei remittant chriſtianis p̄
cipitur principibus ꝙ eos compellant.
Extra. eodem. cap̄. Poſt miſerabilē. ca.
Quanto.

Vſurarijs denegatur appellatio dummo
do ſuper vſuris conueniuntur: ſi ſūt pub
lici. Extra de vſuris. cap̄. Quā pernicio
ſum.

Vſurarius appellans non auditur: niſi p̄
us reſtituat. Extra de vſuris. c. Micha
el. ca. Quia fruſtra.

Uſurarius ſi vſuras q̃s alteri dedit iudicio repetit: repellit̃ ꝑ exceptõem: niſi ipe priꝰ reſtituat. extra .e. cap. Quia fruſtra. Et eiſdē mõis cõpellunt̃ heredes ſic̄ ⁊ ipe.

Uſurarie rei dominium vtrum trãſferat̃ in vſurariū ſūt opiones varie docto. Finalit̃ circa. ca. Cū tu. extra de vſuris. cõmuniꝰ ↄcludūt ꝙ ſic. lȝ pl'es contrariuȝ ſentiãt. Uñ ſi res habite ex vſurꝭ ſint acquiſite ꝑ pactū legis cõmiſſorie. i. ꝙ niſi ſoluat̃ debitū infra certū tp̄s tūc pignus perdit̃: ſic non trãſfert̃ dominiū. q̈ȝ h̄ pactū reprobat̃ in pignore. C. de pac. pig. l. finali. Uñ accipiens res hm̄õi ſemꝑ tenet̃ ad reſtitutõem. Si v̄o ſunt q̄ſite nõ dicto pacto. ſic trãſfert̃ dominiū. Et recipiēs ab vſurario huiuſmodi res etiam titulo lucratiuo: non tenet̃ eas reſtituere ſi vſurarius ſit ſoluendo. Fallit hoc in obligationibꝫ manifeſtoꝝ vſurariorū q̄ reſtitui debent. extra de vſuris. c. Quia in omnibus. Si autē ſit n̄ ſoluēdo: tunc qui accepit ab eo rem quãcunq̈ȝ titulo lucratiuo quando non erat ſoluendo: omnio teneri videt̃ ad reſtitutõnē. Sed ſi poſtea vſurarius factus eſt nõ ſoluēdo: tūc nõ videtur teneri ad reſtitutionē rei ab eo p̄us recepte. Niſi accepiſſet acquiſituȝ ex vſura. tunc quãdocunq̈ȝ vſurarius efficitur nõ ſoluendo: tenet̃ ille rem ipam reſtituere. Si vero habet aliquid ab vſurario titulo oneroſo: nõ tenet̃ reſtituere niſi accepiſſet illud in fraudem creditoꝝ id eſt vt vſurarius debitor fiat minꝰ potens ad ſoluendū. vel abilis ad fugiēdū Et tunc tenetur ad reſtitutionem illius. Hec Biſanella. vocabulo. Uſura. j. §. xiij. Ibi latius habet̃. Unde quia iudei viuentes de vſuris cõmuniter ſunt nõ ſoluendo. inde concluditur quocūq̈ȝ modo ab eis aliquid accipiatur: etiã titulo oneroſo: hoc ſemꝑ fit in fraudem creditorum: et per conſequēs accipiens tenetur reſtituere. Uide vbi ſupra. vocabu. Reſtitutio. j. §. xiij. Titulus lucratiuꝰ dicit̃ ſi ex propina. donatiõe. vel huiuſmodi. Sed oneroſus ſi ex emptione vel ſimili vt ibi. Rem tñ furtiuã vel raptã emēs tenetur indiſtincte reſtituere poſtq̈ȝ ſciuerit eſſe taleȝ. etiã ſi primo bona fide emit ⁊c. vbi. s. Reſtitutio. iiij. per totū. Ex illis patȝ ꝙ regulariter vſurarie rei dominium transfert̃ in vſurariū: ⁊ nulle res ipiꝰ ſunt obligate pro vſuraꝝ reſtitutione: ſȝ perſonalis tm̄ actio competit cõtra ipm̄. Nam dicitur. extra de vſuris. ca. Cū tu ꝙ vſurarij ſi nõ poſſunt reſtituere. vēdãtur poſſeſſiones ex vſura acquiſite ad reſtitutionem faciendã. Et hoc ſentit Anthonius de bu. et etiam Johan. an. in. c. Quãq̈ȝ. de vſuris. li. vj.

Uſurarius manifeſtus dicit̃ per euidentiam facti. argumen. extra de cohabi. c. Tua. c. finali. Uel ſi ſit iure confeſſus vł conuictus. vt. e. c. Queſitum. Sola autem fama nõ ſufficit vt manifeſtus dicat̃ quantū ad penas. extra de vſuris. c. Quia in omnibꝫ. ⁊. e. c. Quãq̈ȝ. li. vj. cõtra vſurarios poſitas. Sufficiunt tñ argumenta certa cum fama. ſcȝ cum apparēt inſtrumenta vſuraria. extra. e. c. Cum in dioceſi. Juncta gloſa. Uide latius in gloſa. e. cap. Uſurarum. vbi. Manifeſtum. et. c. Quãq̈ȝ. verbi manifeſtꝰ. libro ſexto. Supra. Excommunicatio. §. xxx.

Uſurarius manifeſtus nullo tempore abſoluatur niſi ſatiſfactiõe vel cautiõe idonea preſtita. De vſuris. cap. Quãq̈ȝ. §. penultimo. li. vj. Et iuxta formã q̄ ſequit̃. Uſurario manifeſto negat̃ ſepultura. nec abſoluantur vel ad confeſſionē admittãtur. nec teſtamentum faciant. ⁊ factuȝ irritum eſt. etiam ſi mandauerit vſuras reſtitui. donec de vſuris cum copia facultatis fuerit ſatiſfactū. vel cautū ſit de reſtitutione facienda illis quibꝫ debetur. et ipi contenti ſint vel alij loco ipoꝝ idonei quibus ſc̄m formã iſtius queſtiõis ꝑmittitur vices creditori gerere. Et exprimat̃ in cautiõe quãtitas vſuraꝝ ſi ſit manifeſta. Si v̄o nõ ſit mãifeſta moderet̃ q̈ȝtitatē p̄liſꝰ n̄ minorē arbitrio recipiētis cautionē. alioq̈n ad reſidui ſatiſfactõem tenet̃. De vſuris. c. Quãq̈ȝ. libro ſexto.

Uſurariꝰ mãifeſtꝰ n̄ admittat̃ ad cõionē nec ad ſepulturã. nec oblatões eoꝝ recipiant̃. Ↄtriū faciēs reddat in̄ recepta. ⁊ ſuſpēſꝰ ē ab officio: dõec ſatiſfecerit ad arbitriū epi. extra de vſurꝭ. c. Quia i oībꝫ. Et gloſa. eodem titulo. cap. Uſurarum. verbi. Conſtitutionem. Et ſunt excommunicati ipſos ſepeliētes. vt. s. excõi. §. xxiiij.

Uſurariū manifeſtū aliter abſoluēs. ſepe liens. oblationē recipiens. teſtamentis in tereſſens pene. extra. e. c. Que in omnibꝫ ſtatuteq̄ habet. ſ. Uſurari⁹ manifeſtus nō .ꝛc. ſubiaceat. e. c. Quāq̄ꝫ. li. vj. ſ. Excōicatio. §. xxiiij.

Uſurarios manifeſtos in ſuis terris ſuſtinentes. ſ. Excōicatio. §. xx. ſ. Suſpenſus ab officio.

Uſurarios fouen[illegible]eis ſtatuta cōdētes. ſ. Excōicatio. §. xxx.

Uſurarioꝝ teſtamenta. ſ. Uſurario.

Uſuras reſtituere cogant iudei. ſ. Judei debent. Et ſi iudeus nihil habet niſi vſuras non licet ab eo quicq̄ recipere ꝑ dono vel precio. tamē recipi ab eo licꝫ: ſi recipiens certat de damno ſuo vitādo: dūmō tamen nō recipiat in ſpecie res ipas alienas. Secus ſi alias etiā res p̄ter vſuras habet ꝛ ex receptione hmōi nō efficiatur impotens ad reſtituendum. ſcdm̄ Guil. ꝛc.

Uſuras alterius nomine nemo exerceat ſicut nec ſuo. quia eiuſdem periculi ē. di. xlvj. Sicut nō ſuo. ſ. Licere.

Uſu humano non debet applicari quod eccleſie eſt traditū vl' dodicatum. xvij. q. vlti. Queſitū ſunt. xix. q. iij. Que ſemel. extra de foro cōpe. c. Cōqueſtus. de regulis iuris. c. Sel'. li. vj.

Uſus veritati cōtrari⁹ eſt abolend⁹. diſ. viij. Si conſuetudinem.

Uſus cedat auctoritati. ꝛ prauū vſum vicat ratio ꝛ lex. di. xj. Uſus. Iſido. libro ſecūdo ſinonimoꝝ.

Uſus rerum non eſt in culpa. ſed libido. di. xlj. Quiſquis. Augu. de doc. xpiana.

Uſus malus bonoꝝ ꝓpriorum rapina eſt ſ. Poſſidet iure.

Uſus. i. Utens.

Uſui ꝓprio nō debent cōmunia applicari Unde ratio nulla ꝑmittit vt qd̄ pro cōmunitate datū eſſe cognoſcit: cuiuſq̄ vſibus applicet. extra de ꝑben. c. Ratio.

Uſus bonus nō iuſtificat male acquiſita vel per ſe mala. xv. q. v. Necꝫ.

Uſurpatio eſt ordo illegitim⁹ .i. q. i. Quod ꝑ neceſſitate.

Uſurpatio eſt nō conceſſa p̄ſumere. diſti. xciij. Illud.

Uſurpās iniuſte ſibi aduocatōis titulꝫ regalia: aut ſuꝑioritatē quācunq̄ꝫ: vel titulum iuriſdictōis: aut tributa et hmōi i eccleſijs ꝛ bona eccleſiaꝝ ſibi occupare dum vacant p̄ſumens: excōicat⁹ eſt. De ele. c. Generali. li. vj. ſ. Excōicatio. §. vj

Uſurpans ſibi vel quōlibet ſe intromittens de beneficijs officialiū pape. vl' cauſas ꝓprias aut alienas in curia ꝓſequentium. ſ. Suſpenſio. §. ij.

Uſurpantes ſibi alienationē bonoꝝ eccleſie quocunq̄ꝫ titulo actiue vel paſſiue ſ. Suſpenſio. §. vj.

Uſurpantes auctoritatē ſibi non conceſſam. vide in pluribꝫ caſibꝫ. ſ. Excōicatō §. xvj. §. xvij. §. xviij.

Uſurpantes iura parrochialia ꝛ hmōi religioſi. ſ. [illegible]municatio. §. xxij. eꝫ. ſe.

Uſurpās. Non eſt ſine culpa qui rei que ad eum non pertinet ſe immiſcet. De regulis iuris. c. Non eſt. libro ſexto.

Utens iure ſuo nulli facit iniuriā. extra de electio. c. Cum eccleſia vulterana.

Utile non debet per inutile viciari. De regulis iuris. ca. Utile. libro ſexto. Fallit quando duo iudices cōiuncti dati ſunt et vnus recuſat: ſi tūc alter cum recuſato procedat: talis ꝓceſſus non valet. Extra de officio delega. cap̄. Cum ſuper. Itē in procuratore excōmunicato: ſi ſubſtituit auctoritatē. et ſimilibus. extra de procura. c. Cōſulti.

Utilitas publica ſiue cōmunis p̄fertur priuate. Extra d̄ poſtulatione. cap̄. Bone memorie. ꝑmo. extra de renun. c. Niſi cum p̄dē.

Utilitas equiparat neceſſitati. Extra de etate ꝛ quali. c. Queris.

Uuam acerbā comedūt q̄ ſcripturas ſacras nō ſm̄ rei veritatē itelligūt. di. xxxvij. vino iebriant. Jeronymus in Iſayā.

Uulnera amici ſūt meliora q̄ꝫ voluntaria oſcula inimici Meli⁹ ē cū ſeueritate diligere q̄ꝫ cū lenitate decipe. v. q. v. nō ois. Au. ad vi. do.

Uxorem ducere volēs ſe talē vxori fuerit q̄lē ipaꝫ inuenire cupit. id ē. caſtā. xxxij. q. vj. Si ducturi. ꝛ c. ſcdm̄. Aug. de v̄bis dn̄i.

Vxores duas ſimul habens de facto bigamus eſt ⁊ infamis. Extra de bigamis cap. Nuper.
Vxore viuente contrahens cū alia et cū ea habitans: ſepet ab ea etiā vxore mortua. nō obſtante ꝙ pueros cum ipſa habet. ⁊ maneat de cetero ſine ſpe coniugij extra de eo q̄ dux. c. Cum haberet.
Vxor alteri nubere nō poteſt qñcunq; niſi certiſſime conſtet virum eſſe mortuuz. extra de ſponſa. c. In nr̄a pñtia.
Vxor cuius vir in ſacris ordinib⁹ promotus eſt nō poteſt alij nubere. di. xxviij. c. Quia ſunt. ⁊ c. ſequen. Etiā poſt mortē eius. quia votum ſolenne fecit. diſ. xxxij. Seriatim. Et hoc ſi ipa conſenſit. Vide gloſam ibi.
Vxorem dimittere nō licet niſi cauſa fornicatōis. ⁊ hoc matrimonio conſummato. extra de conuer. coniuga. c. Ex publico.
Vxor ꝓpter ſuſpitionē repulſa ſine iudicio eccleſie ſi publice fornicata fuerit: nō tenet eam poſtea recipere. niſi conſtaret etiam virum poſtea adulterium cōmiſiſſe. extra de diuor. c. Significaſti.
Vxorem repudians infidelem virū aliā poſſit ducere. s̄. Matrimoniū ꝯuerſus.
Vxorem ꝓpter hereſim ſine iudicio eccleſie dimittens: reſtituat petenti. Extra ð diuor. c. De illa. c. Quāto.
Vxore adulterante viro religionē ingreſſo: non tenetur ad ipam redire. extra de conuerſio. ꝯiuga. c. Veniens.
Vxori reſtituet vir qui cum eius licentia religionem ingreſſus eſt: ſi ipa nō vouit continentiam. et tenetur de incōtinētia extra. e. c. Preterea. s̄. Diuorcium.
Vxor viro non reſtituatur ante ſententiam diffinitiuam ſi ꝓpter odium capitale ab eo receſſit. extra de reſtitu. ſpolia. cap. Ex tranſmiſſa. s̄. Mulier nō eſt.
Vxorem nemo ꝓprio iudicio cauſa cōſanguinitatis: ſꝫ epiſcopi auctoritate dimittat. xxxv. q. vj. Multoꝝ. s̄. Diuorcium.
Vxor non puetur dote ꝓpter maleficium viri. extra de pigno. c. Ex litteris.
Vxor debet eſſe ſubdita viro. xxx. que. v. Femine. xxxiij. q. v. Mulierem. Supra Caput.
Vxoricide penitentia. s̄. Canone. xv.

Xpus a criſmate dicit. et criſtiani a chriſto. ſupra. Chriſtiani. Vñ Xp̄us a criſmate dz. vł criſma a chriſt⁹. ⁊ chriſtianus a chriſto dicitur. tanq; vncti deriuentur ab vncto. Extra de ſacra vnctio. c. vnico. §. Quia vero. Vide ſupra in littera. C.
Xpiani oēs ſunt ſacerdotes. j. Pe. ij. Regale ſacerdotiū. Ideo oēs vngunt. extra de ſacra vnctio. c. vnico. §. Quia ꝓo.
Xp̄s eſt caput eccl'ie. s̄. Eccleſie caput.
Xpi conuentio ad belial. s̄. Luci.
Xpi actio noſtra eſt inſtructio. ij. q. j. De⁹ omnipotens. de conſe. di. j. Solennita.
Xpianorum duo ſunt genera. ſcilꝫ clericorum qui diuino cultui ⁊ contemplatōni ſunt deputati. Et laicorum qui temporalia ad vſum poſſidere: ⁊ vxores ducere poſſunt. xij. q. j. Duo ſunt. Jeronym⁹.
Xpianus iudeo ſeruiens ſi a ſuo domino circūciditur: recipitur ab eccleſia in libertatem. xvij. q. iiij. Judas.
Xp̄us cum patre vnum et eternus: quale corpus aſſumpſit. Supra. Fides catholica.
Xp̄us eſt veritas. Johan. xiiij. Ego ſum via. veritas. et vita. Non dicit. ego ſum conſuetudo. diſtin. viij. Qui contempta ſupra. Vſus.
Xp̄us pro oībus mortuus eſt ad ſufficientiam. pro p̄deſtinatis tamē ſolum ad efficaciam. extra de baptiſmo. cap. Maiores.
Xp̄us dedit exemplum patientie. di. xciij Dominus noſter.
Xp̄us eſt verum fundamentū ſine q̄ nullū aliud ponitur. j. q. j. Cum paulus. Supra. Fundamentum.
Xp̄us in humanitate ſacerdos fuit. et hoſtia ⁊ ſacrificium. de conſe. di. ij. Sacerdos. Jeronym⁹ li. de mēbris dñi.
Xp̄s cōuiua ⁊ cōuiuiū. comedēs ⁊ q̄ comedit. e. c. Nec moyſes. Jero. ad eldibiā. ꝟ. Rex ſedet in cena. ⁊c. Gloſa. e.
Xp̄s corpalit̄ in vno loco tm̄. Glo. ſ. i forma in q̄ ſe obijcit humanꝫ ſenſib⁹. In ſacro tm̄ ſm veritatem vbiq; eſt vbi ꝯſecratur ð cō. di. ij. Prima Aug. ſup. iiij. ps. in glo.
Xp̄s apparuit vt pegri⁹. ⁊ quo. s̄. apparuit